

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๔๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ฉันทน์มาชิกมาประชุม ๖๘ ท่าน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุมคือไป ระเบียบวาระอันที่ ๑ เรื่อง
ที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบมีการตั้งองคมนตรี และมีการตั้งพระราชดำเนิ
ถึงจังหวัดเซอร์เดนต์ ซึ่งจะได้ให้เดชาธิการอ่าน

เดชาธิการรัฐสภา : ด้วยได้รับหนังสือจากเดชาธิการคณะรัฐมนตรี
แจ้งมาว่า ด้วยกระทรวงการต่างประเทศแจ้งมาว่า ได้รับโทรเลขรายงานจาก
อัครราชทูต ณ กรุงเคียฟว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า
พระบรมราชินี และข้าราชบริพาร ได้เสด็จและมาถึงกรุงถารวาจตามกำหนด
เวลาในวันที่ ๕ มิถุนายน และได้เสด็จต่อไปเมื่อเวลา ๒๐.๑๕ นาฬิกา (เวลา
ท้องถิ่น) นอกจากนี้อัครราชทูต ณ กรุงเบอร์นได้โทรเลขรายงานมาว่า พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และข้าราช
บริพารได้เสด็จและมาถึงเจนีวาแล้ว เมื่อเช้านี้ที่ ๖ เดือนมิถุนายน ๑.๕๕
นาฬิกา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
ทรงพระเกษมสำราญ และผู้โดยเสด็จทุกคนสบายดี

อีกเรื่องหนึ่ง ได้รับแจ้งจากเดชาธิการคณะรัฐมนตรีว่า ด้วยได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ พตเอก พระวรวงศ์เธอ พระ
องค์เจ้านักขัตรมงคล กิติยากร เป็นองคมนตรี ตามความในมาตรา ๑๑ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

ได้มาทำการจับกุมพวกคดียังข้างซึ่งเป็นบุคคลอยู่บ้านกระโพธิ์ ตำบลตากวาง
 เขตท้องที่อำเภอท่าตูม ซึ่งไปตั้งถอมคดียังข้างในเขตอินโดจีนฝรั่งเศส แต่
 พวกคดียังข้างไม่ยอมหยุดให้ตรวจค้นและจับกุม เพราะเป็นทางแคบและป่า
 เขารก เจ้าหน้าที่ฝ่ายฝรั่งเศสจึงได้ใช้ชาวญี่ปุ่นยิงพวกคดียังข้างตาย ๓ คน
 บาดเจ็บหลายคน และถูกฆ่าตอดม ๘ เชือก กับทรัพย์สินมบัติเสียหายจำนวน
 มาก และจับได้ ๕ คน มีเรียกค่าไถ่แดงจึงปล่อยตัว เหตุเกิดที่ช่องเขา ช่อง
 ทะลอก ระหว่างทิศใต้บ้านตากวาง ตำบลค่าน อำเภอสังขะ กับหมู่บ้านตระ
 แคว บ้านโคกซอ อำเภอสำโรง อินโดจีนฝรั่งเศส ทางราชการได้ทราบก็ได้
 ทำการส่งจดหมายขอเท็จจริงเพื่อพิจารณาดำเนินการในทางที่ควรต่อไป

นายขุน สืบบุญการณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าพวกข้างที่
 ท่านตอบเมื่อก่อนว่า นายอำเภอสำโรงกับทหารมาทำการจับกุมคดียังพวกข้าง
 สำหรับเรื่องนทานส่งจดหมายจากเจ้าของข้างหรือไม่ว่าเป็นทหารฝรั่งเศส เจ้า
 ของข้างที่แตกตอดมาได้นั้นเขาให้การยืนยันเช่นนั้นหรือไม่ ข้อ ๒ ขยายจะชี้
 ค่อยไปว่าจำนวนข้างทั้งหมดที่เขาไปยิงนั้นจำนวนทั้งหมด ๘ เชือก ปรากฏว่า
 ข้าง ๘ เชือกยังคงอยู่ในอำเภอเขมรเป็นจำนวนมาก ท่านส่งจดหมายหรือไม่
 ว่าข้างคือใครจับได้ และใครขอรับข้างรายนั้นมา ท่านได้ส่งจดหมายหรือไม่

นายเลียง ไชยกาต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 คอกกระทุ่ ถามดำสำหรับเหตุการณ์วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ในเหตุการณ์ นทมนข้าง
 คอกตาย ๓๓ เชือก มีคนตาย ๕๖ คน แต่ถอยเหตุการณ์หนึ่งคือเมื่อวันที่ ๓๐
 พฤศจิกายน ท่านผู้แทนฯ ที่จังหวัดกได้ทราบข่าวจึงได้ตามมา และที่ข้างตาย
 ๓๓ รายนั้นคนตาย ๕๖ คน ทางราชการได้ส่งต้นถามไปจากผู้บัญชาการตำรวจ
 ภูธร แล้วผู้บัญชาการตำรวจภูธรก็ถามไปยังผู้กำกับตำรวจภูธร ตามราย
 งานหลาย ๆ ทางรวมกันโดยยึดจากได้ความดังที่กล่าวมาแล้ว และมีราย
 ละเอียดอยู่นิดหน่อย ก็ขอพวกอยู่ ๒ พวก ๆ หนึ่งเหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๘
 และวันที่ ๒๐ กันยายน ในเขตบ้านตั้ง อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ เป็นหัวหน้า

พร้อมด้วยราษฎรอำเภอท่าตุม จังหวัดสุรินทร์และอำเภอสังขตัง จังหวัดบุรีรัมย์
 ประมาณ ๕๖ คน ช้าง ๒๗ เชือกไปทำการคล้องช้างทางบ้านชาวประเทียต
 ก็เห็นอันครวตในเขตอินโดจีนฝรั่งเศสพวกหนึ่ง ความจริงคล้องช้างในเขต
 ของเขาโดยไม่ได้ขออนุญาต ส่วนพวกที่ ๒ มีนายมา มาต ราษฎรบ้านกลาง
 ตำบลกระโพธิ์ อำเภอท่าตุม ประมาณ ๓๓๐ คน ช้าง ๖๕ เชือก ทงหมคน
 คนหายไป ๕ คนช้างหายไป ๓๓ เชือก ที่ถูกฆ่าไปหนึ่งคน คชดกทหารเขมรยิง
 ที่ถูกจับไป ๔ คน ถูกฆ่าตายไป ๓๓ เชือก เรื่องทงหมคนกเห็นจะเป็นที่
 วนกันตามที่ตั้งกระทูถามมา ส่วนจำนวนอาจจะคลาดเคลื่อนกัน เวลานี้กำลัง
 สอบสวนอยู่ ถ้าทางราชการดำเนินการไปประการใด ทางกระทรวงมหาดไทย
 ตามไปแล้ว ก็จะได้ดำเนินการไปโดยเร็วที่สุด แต่บางกรณีอาจจะลำบากใน
 เรื่องข้อเท็จจริง ส่วนที่ท่านกล่าวถึงเมื่อกล่าวได้สอบถามพวกพ่อค้าช้างหรือ
 เป่า ร้อนทางฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ทราบ เพราะเป็นแต่รายงานของผู้กำกับ
 เขตตามวิธีการเขาคงจะสอบถามพวกนั้นแล้ว มิฉะนั้นคงจะไม่มีเรื่อง ส่วนผู้
 กำกับรายงานมาคงจะเอาจากพวกพ่อค้าช้าง ถ้าท่านคิดใจจะได้สอบถาม
 ไปอีกที่หนึ่งว่าได้สอบถามละเอียดหรือไม่ และจะถามพวกพ่อค้าช้างว่าถูกต้อง
 ครบกั้นหรือไม่

นายสิน สัมบุการณ (สุรินทร์) : คำตอบของท่านรัฐมนตรี
 ครั้งแรกกับครั้งหลังแย้งกัน คือครั้งแรกท่านตอบว่านายอำเภอตำบองกับตำบอง
 พากันมายังพวกช้าง แต่เจ้าของช้างยืนยันว่าไม่ใช่ เป็นพวกทหารของฝรั่งเศส
 เป็นพวกเขมรอีตระยิง พวกเขมรอีตระพวกนั้นเคยมาอยู่ในดินแดนไทยเรา
 มาอาศัยในจังหวัดสุรินทร์ เพราะพวกนั้นเคยนำช้างขึ้นมา พวกพ่อค้าช้างยืนยัน
 ยืนยันได้ว่าพวกเขมรอีตระนั้นรักชื้อ แต่ตามคำสอบสวนของท่านว่า นายอำเภอ
 และตำบองยัง นี้แย้งกัน ข้าพเจ้าขอซักถามการสอบสวนนั้นยืนยันได้ไหมว่า
 เป็นทหารฝรั่งเศสแน่ ขอให้เรียกเจ้าของช้างมายืนยันให้แน่กว่าจะได้หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 อาจจะเป็นอย่างท่านว่าก็ได้ เพราะเป็นแต่เพียงรายงาน ในพฤติการณ์ยัง

ปรากฏว่าอาจจะเป็นพวกเซมร็ดระแวงคงเป็นทหารหรือตำรวจ อย่างนัก
จะต้องดำเนินคดีไปเหมือนกัน ก็อย่างทกตาดเมอกันแต่ว่า เราจะต้องสืบ
สวนโดยละเอียด เพราะเรื่องนาคาคำเนนคักก็เป็นปัญหาระหว่างประเทศ ซึ่ง
จะต้องมีการเจรจาระหว่างประเทศ เพราะไม่ใช่เขตแดนของเรา ในโอกาส
ที่ท่านบอกว่ามีพดกพดค่าช่างเป็นจำนวนมากย่นย่น ก็ควรจะต้องสืบสวนนั้น
ก็เห็นจะต้องปฏิบัติตามที่ท่านบอกไป มิฉะนั้นจะไม่ได้หลักฐานเพียงพอ

นายอิน สืบบุญการณ (สุรินทร์) : เรื่องนี้ สำหรับท่านรัฐมนตรี
รับว่าจะทำการสอบสวนให้แน่ชัดขึ้น ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้าอยากจะขอ
เรียนถามว่า ช่างทนายสืบเรื่องยังไม่ได้รับ และขอเรียนถามว่าทางรัฐบาล
จะมีทางช่วยเหลือบ้างไหมในเรื่องนี้

นายเลียง ไชยกาต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ทางรัฐบาลก็พยายามหาหนทางช่วยเหลือเต็มความสามารถ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปเรื่องบริษัทสหทหารผ่านศึก
จังหวัดร้อยเอ็ด ของคุณสุวัฒน์ พุดตาท

นาวาเอก หตวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม : เวลานทางรัฐบาลยังไม่พร้อม ขอเลื่อนไปในโอกาสต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายฉ่ำ จำรัสเนตร เรื่อง
เงินที่รัฐบาลใช้จ่ายในการปราบปรามฝิ่นเถื่อน

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าจะตั้งกระทู้
ถามเรื่องเงินที่รัฐบาลใช้จ่ายปราบปรามฝิ่นเถื่อนมาช้านาน ซึ่งรัฐบาลจะ
ตอบฉันทัน รัฐบาลฉันทักบ้างไหม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ท่านคำถาม

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : นี่เป็นคำขักพิเศษ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ต้องตามระเบียบ

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
คำถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

๑. ได้ทราบข่าวอันแน่นอนว่า เมื่อคืนวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๒
เจ้าหนาทดงกวอดกองปราบปรามฝิ่นเถื่อนโตขนไปจับฝิ่นเถื่อนรายใหญ่ ซึ่ง
บรรทุกมากับรถคันที่ ๒๑๘ จากสถานีตำรวจ ถึงกรุงเทพฯ ได้นำฝิ่น
เถื่อนรายใหญ่นั้นมาดงที่สถานีท่าแค เพื่อดำเนินการเข้ากรุงเทพฯ เป็นจำนวน
ประมาณ ๑ ตันนั้น รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ ถ้าทราบได้จัดการไปแค่ไหนเพียงใด

๒. เพราะเรื่อง ฝิ่นรายนี้มี เด่นชัด ระหว่าง เจ้าหนาทดงฝ่ายร่วมกัน
นำฝิ่นเถื่อนรายนั้นเข้ามาเพื่อประโยชน์พรรคและพวกอันดีในทางทุจริต ใช้
กลอุบาย นำเงินหลวง เงินราษฎร ใช้จ่ายในการนั้นเป็นเหตุให้ตั้งตั้งจริงหรือ
ไม่เพียงใด

ขอให้ตอบในสภามุแทนโดยด่วน เฉพาะรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการ
คลัง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง :

นายฉ่ำ จิวรัตนตร (นครศรีธรรมราช) : ตั้งปรากฏในคำ
ถามว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือชนชั้นผู้เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่จำเป็น คนหนึ่งคนใดในคณะรัฐบาล
ตอบแทนได้ เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการตอบแทนก็ได้ ฝั่งเถอะ
ท่านทำผิดระเบียบมากนัก

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : ข้าพเจ้าขอตอบกระทันหัน

๑. เจ้าหนาทดงกวอดได้ทำการตรวจค้น และจับฝิ่นโตที่สถานีท่าแค
จังหวัดฉะเชิงเทรา และตำรวจประจำกองตรวจขนาดโตนำของกลางตั้งกรม
ตำรวจตามติดเป็นจำนวน ๑๖ กระป๋อง ผลของการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่า ของกลาง
๑๕ กระป๋อง ซึ่งได้ซึ่งเฉพาะวัตถุของกลางมีน้ำหนัก ๒๗๖.๖๐๐ กรัม แต่เป็นดิน

ส่วนอีก ๒ กระป๋อง ซึ่งได้อุดของกตางหนัก ๓๐.๐๐๐ กรัม เป็นอันดับ ของ
กตางเหล่านี้เก็บรักษาไว้ที่คลังสินค้ากรมสรรพสามิต

๒. ผู้เขียนรายงานไม่ปรากฏชื่อของ จึงไม่ทราบว่าเป็นกตางขายหรือ
การทุจริตของผู้ใด

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่
เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณฉ่ำ ผมยังไม่ได้อ่านชื่อคุณ ประเด็น
จะยกตัว

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอประทาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เรียบคุณนึ่งก่อน เอ้า คุณฉ่ำ เรียบได้

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอบพระคุณท่านผู้
เคร่งครัดในระเบียบ ฉันทเห็นฉันทของชาวเมืองนครศรีธรรมราชจะทำงานให้
ชาติ ขอให้ท่านประธานรักษาระเบียบให้เคร่งครัดโดยดุษฎีกลาง ไม่ใช่
หย่อน ๆ ติง ๆ ไปครครวจ

ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอซักคำถามกระทรวง ของข้าพเจ้า เพราะ
อธิบดีท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังตอบเมื่อก่อน ยังไม่พอใจชาวเมือง
นครศรีธรรมราช เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอซักตั้งความสำคัญต่อไปนี้

๓. การจับผิด จับได้ทั้งเชิงใหม่ ตำป่างหรือเชิงใหม่ รัฐบาลคิด
เป็นเงินรางวัลค่าตั้งอะไร แล้วจับได้ทั้งภาคกลางคิดเป็นเงินรางวัลค่าตั้ง
อะไร และจับได้ทั้งภาคใต้ คิดให้เป็นเงินรางวัลค่าตั้งอะไร ยิ่ง
ถ่วงน้ำหนัก ส่วนเกินคงนคตงกระทรวง ถ้ามานจนมันนี้ รัฐบาลจับได้ตั้งกรมทั้ง
หมดกระทรวง ก็ดี แล้วใช้เงินของราษฎรไปให้กตาง รัฐบาลคนใดได้รับ
เงินรางวัลในการที่จับผิดเกินหมาย หรือผู้ที่อยู่ในอำนาจได้บังคับบัญชา
ของรัฐมนตรีนั้น ๆ ได้รับเงินรางวัลในการนี้เท่าไร เช่นรองอธิบดีกรมการคลัง
ได้รับเงินเป็นจำนวนเงินเท่าไร.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ร่างข้อสำหรับจับผิดเงินใดกำหนดไว้ตามกฎหมายที่ตน คือบัง เป็น ๒ อย่าง ผันคืบและผันตัก สำหรับผันตักให้เป็นกรณี คือกรณี ๕๔ ๕๕ ๕๖ ถ้าผันคืบ ๓๓ ๕๖ ๕๗ แต่ผันเงินจับได้ ก็กรณและเสียเงินเท่าไร ไม่น่าจะเดือดร้อนอะไร เพราะนอกกระท และข้อ ๒ การที่ใครได้ร่างข้อเท่าไรก็ไม่ทราบ ก็เป็นไปตามกฎหมาย คือสำหรับผู้นำจับ

นายฉ่ำ จรรย์นศ (นครศรีธรรมราช) : ก็เป็นความเข้าใจผิด เดือดร้อนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบคำซักถามไม่ได้ เพราะฉะนั้น คราวหลังเข้ามาแดงให้ทราบว่ามีใครได้รับร่างข้อเท่าไร

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ พูดอย่างนั้นไม่ถูก เมื่อท่านถาม รัฐมนตรีก็ตอบ แต่ท่านอภิปรายว่าใช้ไม่ได้มันผิด (ประธานเคาะค้อน) ข้าพเจ้าวิงวอนขอขมา

นายฉ่ำ จรรย์นศ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอชี้รัฐบาล ไม่ใช่ชี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงคือไปน เพราะถ้อยคำที่ตอบมา แล้วประชาชนไม่พอใจ ที่ออกข่าวเข้ามา ไปรบกวนรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังสั่งคนให้ตัดขยคำที่ข้าพเจ้าชี้ เคยจะตอบผิด ๆ พลาด ๆ ข้าพเจ้าใครจะชนะมาจะเดียดรอนกันทั้งสภา

ผันเหล่านี้ ผ่านมา โดยอย่างไร ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่ มี อธิการบดี เป็นผู้ นำมา เพราะจากอำเภอจนถึงตำบลของผ่านตามถึง ๓๓ ความ ท่านถามผู้แทน จังหวัดเชียงใหม่ จากตำบลถึงตำบลด้วย ตำบล ตำบลรถไฟ บ้าน ปัน เพชร ก็มีการตรวจคนตลอดจนถึงสถานีเคนไซ และที่ทราบว่ามีบาง รายผู้ มีอธิบดีพดนำมา มีบันทึกอยู่บนรถพร้อม จากตำบล เชียงราย ชาวตำบลได้รู้ ก็หนีไปว่าใครเป็นผู้จ้าง ใครเป็นผู้ นำมา รัฐมนตรีบาง ท่านก็ทราบด้วย เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้จับกุม บุคคลที่กระทำผิดเหล่านี้ได้ก็คน ดังโทษไปแล้วก็คน และหลักฐานเช่นอื่นอยู่ดี จากตำบลถึงกรุงเทพ ฯ มีชื่อปรากฏ ท่านต้องถามเขาใครเป็นหลักฐาน

นอกจากจับ พ.ช.ร. และห้ามด้วย อย่างจริงหรือไม่จริง ขอให้ตอบให้ชัดเจน
ฉัน ไม่ใช่ฉันหลังเธอมาถดถอยอีกครึ่ง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : สำหรับยื่นเงื่อนไขจับได้ในจังหวัดภาคเหนือชนบทหลายรายนั้นทราบ
แล้ว หนังสือพิมพ์ กม.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : หตักฐานเหตุใดที่ไม่
เอา เอาหตักฐานให้แต่งตั้งไปเอาเท่าไร
(ประธานเกาะก่อน)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่อยากเกาะเกาะ ก็คงเกาะเพราะคุณสอด
พูดยังไม่หมดก็สอดขึ้นมา

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ตอบนอกประเด็นไม่ได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : ความจริงกระทรวงนี้เคยจับผิด ๗๖ กระป๋องที่จับได้ ทำแค่เท่านั้น
ผมจะตอบที่อยู่ในกระทรวง ถ้านอกกระทรวงก็ไม่ตอบ สำหรับท่านว่าคนนคร
สุรินทร์มาก เหตุใดปล่อยให้ต้องเคยมาลงทำถนน ขอตอบว่าอันนี้เป็น
ใหลพริบของผู้ นำที่มากแต่ไม่รอดสายตาเจ้าหน้าที่มาได้ จึงได้ถูกจับ

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ความเสียหายเกิดขึ้น
โดยรัฐบาลตอบไม่เต็มเหตุการณื เพราะฉะนั้นยังหมอบ ขอประทานโทษ
เมื่อถูกดูขมเสียก่อน

คำซักถามเป็นประโยชน์ตามหตักตามใจตั้งในกระทรวง ตาม เพราะ
ฉะนั้นท่านควรจะไปใช้ ไม่เฉพาะรายนี้เท่านั้น ทงหมดกรวยตั้งแต่ถามมาจนบัด
แต่เงินรางวัลจำนวนทั้งหมดเท่าไร ใครเป็นคนได้รับรางวัลนั้นคน ไปรค
จับใจความดังนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ คุณตอบท่านรัฐมนตรีและซักเกิน
คำถามของคุณแล้วจะให้เขาตอบอย่างไร

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ไม่ใช่ตอบ ซัก

ประธานสภาผู้แทน : แต่คุณเองชักเกินคำถามของคุณ แล้วจะให้ตอบอย่างไร เพราะฉะนั้นถามให้เขาเอง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอชี้ว่า เงินรางวัลทั้งหมด ในการจับฝิ่นเถื่อน คงแตกกระจาย ถามมาจนมีคน เป็นเงินเท่าใด และใครได้รับรางวัล ก็คน ฝิ่นเถื่อนจำนวนเท่าใด

ประธานสภาผู้แทน : คุณฉ่ำ คุณชี้จับฝิ่นเถื่อนรายใหญ่เฉพาะที่คุณอ้าง เขาตอบได้แล้ว แต่คุณชี้ว่าคงแตกกระจายถามมาจนจับราย อย่างนี้ไม่ได้

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชี้ใหม่ออกครึ่งหนึ่งไปตามกระทรวง ทบวง ทานต้องจ่ายเงินรางวัลผู้จับกุมเท่าไร ใครเป็นผู้รับเงินรางวัลจำนวนนั้น และถ้าผู้ได้รับเงินรางวัลจำนวนนั้นอย่างเขา นำเอาไปให้นายอำเภอหรือตำรวจทำศาลาทุ่งสง ซึ่งโจรผู้ร้ายเปรียบจะเอาไปรางวัลเขาได้ไหม ถ้าไม่อย่างนั้นก็เอาไปที่ปากไรหรือรางวัลได้ใหม่ ขอให้รัฐบาลทราบเถิด

ประธานสภาผู้แทน : ไม่พอใจ เพราะว่าท่านพูดออกกระทรวง ทบวง และท่านก็ชี้หรือท่านรัฐมนตรีในสภา สภาเป็นสภาทมิฬเถรวาท

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอโทษ ถ้าคุณฉ่ำจะพูดก็ขอมีที่ว่างคนนั้นไม่ใช่คนนั้น ถ้าพูดเป็นโคมดอยเขาจะว่าจูนจูน ต้องขี้เถยว่า ๑-๒-๓-๔-๕ ออกไปได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ของถาวรที่เป็นฝิ่นราย นต้องมี จำนวนจริง ตามหมื่น กรมี่ ๆ ละประมาณ ๓๐ ตังค์ ก็ประมาณ ๘ พันบาท เงินรายนี้ต้องจ่ายให้ตามระเบียบ จะไม่จ่ายไม่ได้เพราะเป็นข้อผูกพันระหว่างผู้นำจับกับรัฐบาล ข้อประการหนึ่งจะถามว่าใครได้เท่าไรตอบไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องลับ ถ้าบอกลงแล้วคนที่มาจับฝิ่นบนหัวจับอยู่ไม่ได้

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต๋อไปของนายฉง คีคิมุตร เรื่อง ผู้มีบุตรมากชื้อตัวโดยสายรถไฟไม่ได้ ตามกระทรวงคมนาคม นายฉงเจ้าของ กระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใครเป็นอันว่าถอนไป

กระตุ๋ต๋อไปของนายชวติศ อภัยวงศ์ เรื่องการพิจารณาเดือนขึ้นเงิน เดือนข้าราชการ เจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใคร เป็นอันว่า ถอนไป

กระตุ๋ต๋อไปของนายช้อน อ่ำพุด เรื่องกรรมการองค์การสรรพอาหาร ตามนายกรัฐมนตรี้ เจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใคร เป็นอัน ว่าถอนไป

กระตุ๋ต๋อไปของนายใหญ่ ศวิตชาติ เรื่องการปกครองท้องที่ ตาม นายกรัฐมนตรี้ เจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใคร เป็นอัน ว่าถอนไป

กระตุ๋ต๋อไปของนายฉวดีศ สาระดำดีน เรื่องโครงการชลประทาน แม่กลอง ตามกระทรวงเกษตรธิการ เจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่มอ บรมหมายให้ใคร เป็นอันว่าถอนไป

กระตุ๋ต๋อไปของนายบุญเพ็ง พรหมคุณ เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เชิญ เสด็จนิพนพระราชบุตร ตามกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญ

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีมะเกษ) : ข้าพเจ้าของกระตุ๋ต๋อถาม รัฐมนตรี้ว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งคือไปนี้ ด้วยข้าพเจ้าได้ทราบมาว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ไปจับกุมนายถอม นาย เกา นายคำ คำมดชดถง หากำลังกระบอบแล้วเอาเงิน ถ้าไม่ให้จะยิงทั้ง ในที่ สุดนายคำถอมตายได้จึงเห็นหาเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ประมาณ ๑,๒๐๐ บาท ครั้น ต่อมานายคำได้ไปแจ้งคือ ร.ต.ต. ชู ฯ ผู้บังคับหมวดอำเภอราชัศัด และ คณะกรรมการอำเภอราชัศัด ในวันนี้ต่อมาปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจพนมไพร กัดฉิวิตเห็นว่าทำไปนั้นไม่ชอบ จึงได้ไปหา ร.ต.ต. ชู ฯ โดยให้ช่วยให้เรื่อง

เสร็จไป ร.ค.ค. ชูฯ บอกว่าช่วยไม่ได้ ครนต่อมาอีก ๒-๓ วัน เจ้าหน้า
ได้ข่าวว่านายคำไปฟ้องก่เดือตรอน จึงออกไปทำการตอมบ้านนายคำหวังจะ
จับกุมและคดีเรื่องเวตานนายคำต้องหลบตัวไปอยู่บ้านญาติ และคดีเรื่องนี้
ปรากฏว่าทางพนักงานสอบสวนได้สอบสวนแล้ว ณ ที่ว่าการอำเภอราชไศล
เหตุเกิดแต่เคียนเมษายน คณ จนถึงเดือนสิงหาคม พนักงานสอบสวนยังไม่
ได้จัดการให้เป็นไปแต่อย่างไร เรื่องยังคงดำงวอยู่ ข้าพเจ้าขอเรียนถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้ทราบเรื่องหรือไม่ และจะจัดการสอบสวนหรือไม่

๒. เรื่องนี้ เจ้าทรัพย์ ได้ฟ้องร้องต่อเจ้าพนักงานสอบสวนอำเภอราช
ไศลแล้ว แต่ปรากฏว่าได้ทำการสอบสวนแล้ว แต่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ยังไม่เห็น
จัดการให้คดีเรื่องนี้เสร็จสักที จึงขอถามว่าเป็นเพราะเหตุใดคดีจึงยังคงอยู่
เป็นเวลายาวนานเช่น

นายเลียง ไชยกลาด รัฐมนตรีว่าช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
คดีทนายถามน บดินได้ฟ้องศาลแล้ว

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีษะเกษ) : เป็นความจริง เพราะ
ว่ากระตุ้มได้ถามมาคางมากมี ๒ ปี เขาปด ๓ นแล้ว ข้าพเจ้าเองยังไม่ได้
ถาม แต่ทราบเรื่องว่าฟ้องศาลแล้ว เป็นอันว่าไม่ขัด พอใจ

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ้มคือไปของนายอิน สืบนุการณ ถาม
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องสถานศึกษาและแบบเรียน

นายอิน สืบนุการณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้มถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

เนื่องจากสนามโรงเรียน และโรงเรียนหลายแห่ง ขาดการเอาใจใส่ดูแล
ของครูอาจารย์ จะเป็นด้วยอะไรไม่ทราบ เป็นต้นว่าบริเวณโรงเรียนมีหญ้า
ชนรกตามสนาม โรงเรียนทรุ เด็กนั่งเรียนกับดิน ไม่นั่งหนังสือและเครื่องเขียน

แมงแต่คนต่อจะเรียนก็ไม่ นักเรียนมากครนอย เหล่านี้เป็นคน ซึ่งเขาพา
ได้พบมาด้วยตนเองแล้วหลายแห่ง ถ้าจะพิจารณาแล้ว จะรู้สึกว่าเป็นที่
น่าเสียใจมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. สำนามโรงเรียนไม่สะอาด มีหมากขี้คนเต็มสนาม มีจริงหรือไม่ ทาง
โรงเรียนจะใช้เด็กนักเรียนให้ช่วยกันทำความสะอาด จะขัดข้องหรือไม่

๒. โรงเรียนอาศัยวัด และสร้างชั่วคราว ซ้ำรูดทรุดโทรมมาก เวลา
ฝนตกวัด เด็กนักเรียนไม่ได้ ถ้าฝนตกมากเป็ยกทั้งโรงเรียนและเครื่องแต่งตัว
ฝนหยุดก็นักเรียนไม่ได้ เพราะฝนเป็ยก นักเรียนนั่งเรียนกับพื้นบาง นิ่ง
เรียนกับดินบาง จึงขอถามว่าท่านจะแก้ไขประการใด พร้อมด้วยนักเรียน
มามาก แต่ครุมน้อย

๓. เครื่องเขียนและเครื่องเรียนไม่พอใช้ กระทรวงศึกษาธิการ
โรงพิมพ์ครูตั้งอยู่แต่อย่างใหญ่โต เหตุใดเครื่องเรียน เครื่องเขียนจึง
ไม่พอใช้ รัฐบาลจะแก้ไขให้เพียงพอได้อย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบ ดังนี้

๑. สำนามโรงเรียนไม่สะอาด และมีหมากขี้คนนั้น โดยเฉพาะสำหรับ
โรงเรียนประชาบาลนั้นจริง เพราะทางโรงเรียนไม่มีคนงาน หรือภารโรง
คอยทำความสะอาด เนื่องด้วยไม่มีงบประมาณค่าจ้างดังกล่าว แม้
กระนั้นทาง โรงเรียนก็ได้อาศัยเด็กนักเรียนให้ช่วยกระทำความสะอาดบางเวลา
ตามความเหมาะสมและไม่ขัดต่อภารเด้าเรียนของเด็กอยู่แล้ว

ตอบข้อ ๒ สภาพของโรงเรียนดังกล่าวนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้
ทราบเป็นอย่างดี และได้พยายามรื้อการแก้ไขตลอดมา โดยการตั้งงบประมาณ
เงินตราประถมศึกษาเพิ่มเติมขึ้น และเพื่อได้รับความร่วมมือจากบรรดาท่าน
สมาชิกผู้เกียรติในรื่องเงินเช่นนี้แล้ว ก็จะไปในเรื่องการปลูกสร้าง
ซ่อมแซมโรงเรียน จัดทำโต๊ะเรียนมาั่ง เพิ่มตำแหน่งครู และอื่น ๆ อีก
หลายประการ ซึ่งเป็นไปตามกำลังเงินงบประมาณที่ได้รับอยู่ และในปีต่อ ๆ

ไป ครูคงจะได้รับความร่วมมือจากบรรดาท่านสมาชิกผู้เมตตาช่วยเหลือใน
เรื่องใหม่มาเรื่อยๆ เพื่อจะได้มีสภาพดียิ่งๆ ขึ้นตามลำดับไป

ตอบข้อ ๑ เครื่องเขียนและเครื่องเขียน ปัจจุบันหม่อมเจ้าทนายพอเพียง
แล้ว จนถึงกับเครื่องใช้ของนักเรียน โรงเรียนประชาบาล กระทรวง
ศึกษาธิการได้จัดไว้เป็นของส่วนกลางอยู่ สำหรับโรงเรียนบางโรงเรียน
เท่าที่งบประมาณจะอำนวยให้

อนึ่ง ใครจะขอเรียนให้ท่านผู้เมตตาทราบ เรื่องความชำรุดทรุดโทรม
ในโรงเรียนและสถานการศึกษานาน ในสมัยก่อนๆ มา ท่านจะเห็นว่า
ความชำรุดทรุดโทรมมีมาแต่ดั้งเดิมแล้ว และคงแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง
มาจนบัดนี้ ท่านจะเห็นว่าสภาพของสถานที่ที่เราเรียนได้ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยมี
โรงเรียนถาวร และมีเครื่องใช้ไม่ด้อยในการศึกษาดีขึ้นตามลำดับดังปรากฏ
แล้ว และคงจะได้มีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไป

นายอิน สืบบุญธรรม (สุรินทร์) : ตามข้อ ๒ ข้อซักถาม
รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ คืออาจารย์จะฝึกฝนเด็กให้ทำความสะอาดนั้น
เป็นการศึกษาอันหนึ่งเหมือนกัน ผมอยากจะทราบคือนั่น คือเราไม่ต้องยุ่ง
ถึงงบประมาณ การสอนเด็กต้องฝึกเด็กให้รู้จักบ้านเรือนรกทรุด แต่เวลา
ปรากฏว่าครูไม่เข้าใจ จะเป็นเพราะอะไรไม่ทราบ ตามข้อ ๒ และอยาก
จะเรียนถามว่าให้ครูได้ใหม่ ทำความสะอาดปิดกวาดโรงเรียนให้สะอาด
ได้ไหม เคยจนโรงเรียนดี ๆ ไม่ใช่โรงเรียน เป็นป่าอะไรไม่รู้ น้ำทะเล
เหือดเกิน โรงเรียนไทยเราอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีว่า
จะตั้งได้ไหม มีอุปกรณ์ใหม่ เรื่องงบประมาณอย่าพูด เอาไว้ก่อน นั้นทำ
โรงเรียนใหญ่ ๆ ค่ะ

ทนายตอบข้อ ๒ คือสถานที่เรียนกับครู จำนวนนักเรียน ผมขอ
ชี้แจง สถานการณ์ที่เรารู้สึกเหือดเกิน เด็กเรียนกับคน คลุกกับคน แล้ว
หนังสือเต็มห้องอย่างนี้ เวลาผ่านไปก็มาเบียดหมด ผมพยายามที่จะฟังข้อ
ของรัฐมนตรี เสร็จแล้วต้องวิ่งไปเยี่ยมครู ดังตัวอย่างที่พูด ไม่ใช่เรียน เด็กจะหาที่

เรียนก็ไม่ดี เด็กจะหาภาษาของเรียนก็ไม่ดี ต้องนั่งพบเพียบอยู่อย่างนั้น จะเดี่ยอนามยี่ห้อไม่ เพราะฉะนั้นอยากจะถามว่า คือไปรัฐมนตรีจะขยาย โรงเรียน ก่อสร้างโรงเรียน ก็จะมีบางโรงเรียนที่ตัดแล้ว ให้ตั้งรับได้ใหม่ ออกสร้างใหม่ เอาที่ทรุดโทรมนั้นให้ดีขึ้น ให้ทรงสภาพจะได้ใหม่

ตั้งนักเรียน ๕๐๐ คน ครู ๒ คน ไปสอนได้อย่างไร ท่านจะแก้ได้ไหม ขอน และเรื่องสถานที่เรียน ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนประชาบาล เวลานี้แน่นทั้งในกรุงเทพฯ และหัวเมือง ไม่รู้ถ้าเด็กจะเรียนที่ไหน เหตุที่ สถานที่เรียนไม่พอ ท่านรัฐมนตรีทราบไหม ถ้าเพราะอะไรที่สถานที่เรียน ไม่พอ ที่หนังสือพิมพ์ว่าโครมๆ ท่านทราบที่มากใหม่ว่าทำไมสถานที่เรียน จึงไม่พอ เมื่อทราบแล้วท่านจะแก้ไขอย่างไร

ท่าน เรื่องแบบเรียนกับเครื่องเขียน เครื่องเขียนครูจะเขียนรายงานมา ถึงอำเภอ จะต้องการเครื่องเขียน จะเรียนก็ไม่ดี แบบเรียนจะสอนเด็กก็ไม่ดี แม้แต่ประถมวัดการสอน โรงเรียนประชาบาลสมัยนี้ยังไม่ดี อย่างเป็น ต้น เครื่องเขียนและแบบเรียนครูส่งมาให้ใหญ่โตเหลือเกิน ทำไมแบบเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ค่อยใช้สักที เพราะอะไร มีอุปสรรคอะไรบ้าง เรื่องแบบเรียนท่านมีระเบียบหรือไม่ว่าควรจะมีลักษณะแบบเรียนที่จำเป็นที่สุดทุกๆ ไป ใครคิดได้แต่งเอากระทรวงศึกษาธิการเข้ามาให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันได้หรือไม่ ไม่ใช่ไปรับใหม่ซอก ซนชนใหม่ซอก นเราจะแก้ได้หรือไม่

ขณลงอุทิศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอตอบขอชกตง ในเรื่องความเข้าใจได้ของครูในเรื่องที่จัดทำความสะอาด โรงเรียนนั้น เรื่องนกระทรวงศึกษาธิการก็ได้สนใจอย่างมาก คือว่านับตั้งแต่ให้ โรงเรียนได้รักษาความสะอาดและให้มีความเป็นอยู่ของโรงเรียน ให้มีสภาพ เหมาะสมถ้าโรงเรียนใดมีการโรงเรียนที่สะอาดสะอาดในการรักษาความสะอาด โรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดไม่มีการโรงเรียนที่สะอาดสะอาดมาก ถึงกระนั้นทาง กระทรวงศึกษาธิการก็ได้คอยเคี่ยวเข้มตามสมควร ถ้ามีงบประมาณก็ได้

จ้างคนภายนอกมาทำ ซึ่งเหตุดังกล่าวนี้ โรงเรียนจะทำได้ในเรื่องความ
 ละเอียดถี่ถ้วนเป็นระเบียบของโรงเรียนอยู่เอง ซึ่งจะต้องรักษาทุก ๆ ไป
 และสถานที่ติดต่อจนจนเรียนให้เป็นไปโดยระเบียบเรียบร้อย ในข้อ ๒ เรื่อง
 สถานที่เดาเรียนชั่วคราว กับจำนวนโรงเรียน และการบำรุงโรงเรียน นั้นเกิด ความ
 ขาดทุนขาดไตรมาส ก็ได้เป็นที่ระแหนงสงสัย ว่าการที่จะให้จัดให้โรงเรียนที่ขาด
 ทุนขาดไตรมาสได้เป็นระเบียบเรียบร้อยและมั่นคงต่อไปนั้น อันยอมเกิดชนแกล้ง
 งบประมาณถึงอย่างไรก็ดี ทางราชการก็ได้ให้โอกาสแก่ประชาชนที่มีใจกล้า
 ใจบุญโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่อยู่ในวัด ก็ยอมได้รับการช่วยเหลือ
 อุปการจากผู้ที่มีใจบุญและใจกล้าอยู่บ้าง สำหรับโรงเรียนเอกชน ๓ หมุม ๘
 พันรายมีดาว ๕ พันราย ซึ่งที่ไม่ดาวอีกมากมายนั้นรัฐบาลจะต้องช่วยจัด
 การซึ่งเป็นภาระเกินกำลังงบประมาณที่รัฐบาลจะทำได้ แต่อันนี้ก็ช่วยทำค่อยไป
 แต่ในการที่จะให้การหยุดสร้างโรงเรียนเพิ่มเติม โดยให้ซ่อมแซมบูรณะโรงเรียน
 ที่ชำรุดทรุดโทรมเหล่านี้ เราจะต้องเป็นเรื่องเป็นรายไปเพราะว่าในบาง
 กรณีนั้นยังมีความเสียหายจากเครื่องต้นตอ ๆ ที่จะต้องให้มีการซ่อมแซมบูรณะ
 มิฉะนั้นความชำรุดทรุดโทรมเสียหายจะมากขึ้น เช่นในบางกรณีบางตำบล
 หนักเรียนมีมาก แต่สถานที่ไม่พอถึงสร้างใหม่ ส่วนการซ่อมแซม
 เราคงมีงบประมาณสำหรับกรนั้นด้วย แต่ทำไปได้เพียงเล็กน้อยตามกำลัง
 งบประมาณ ที่ท่านถามถึงเรื่องสถานที่เรียนไม่พอ เรื่องสถานที่เรียนไม่พอ
 นั้น ท่านจะเห็นได้ว่าไม่ได้เป็นอยู่ ในบัดนี้ เป็นเรื่องที่เป็นมานานและสืบ
 เนื่องกันเรื่อยมา แต่อย่างไรก็ตาม ท่านจะเห็นได้ว่านับแต่เปลี่ยนแปลง
 ปกครองมา สถานที่เดาเรียนก็ได้ค่อยมีมากขึ้น แต่ว่าเด็กหนักเรียนก็มีมาก
 ขึ้น การศึกษาที่โตขยายออกไป ซึ่งเช่นเดิมทีเดียว ท่านจะเห็นได้ว่า
 โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลจะจัด และบางที่ตามความเห็นสมควรตั้งเท่านั้น
 โดยเฉพาะรัฐบาลก็ได้พยายามส่งเสริมในทางงบประมาณ ในเรื่อง การสร้าง
 โรงเรียนให้มากขึ้น แต่เมื่อโรงเรียนมากขึ้น หนักเรียนก็มากขึ้นด้วย เพราะ
 เราบังคับให้เด็กเข้าเรียนประถมศึกษา เราจึงพยายามจัดสร้างสถานที่เพื่อ

ให้เพียงพอ เวลาเราได้พยายามใหม่ทุกตำบล ส่วนสถานที่เรียนในพระนคร และตามต่างจังหวัดก็ไม่พอนั้น เพราะรัฐบาลต้องไปมีพระองค์อยู่กับการก่อสร้างโรงเรียนที่ปรักหักพังเพราะถูกระเบิด เมื่อคราวมหา สงคราม หรือไฟไหม้เสียบ้าง โดยเฉพาะในจังหวัดพระนคร เช่นโรงเรียนเทพศิรินทร์ หรือสวนกุหลาบ ก็ต้องซ่อมแซม หรืออย่างบริเวณเขตหลักฟ้าใหม่ โรงเรียนพาณิชย์การซึ่งสร้างใหม่ อะไรเหล่านี้ จะเห็นได้ว่า เวลาเราได้สร้างขึ้นมาใหม่ขึ้นมา ส่วนที่จะต้องสร้างเพิ่มเติมขึ้นอีกนั้น เรายังทำไม่ได้ เพราะยังไม่มั่งบประมาณพอ หรือถ้าจะเพิ่มคร เรายังไม่มั่งบประมาณเช่นเดียวกัน จึงเป็นการเหลือมือ แต่รัฐบาลก็ยังไม่ได้มั่งบประมาณใจที่จะจัดให้มีเพิ่มขึ้นตามที่เห็นสมควร เช่นเวลาเราได้ให้เพิ่มขึ้นของราชอาณาจักรสำหรับชนชั้นชนบท ซึ่งมีนักเรียนเข้ามา และได้พยายามเพิ่มขึ้นทุกจังหวัด เว้นแต่ที่ไม่สามารถจะทำได้ ทั้งปวงจะเห็นได้ว่าเราได้พยายามทำให้คนหันไปเสมอ จังหวัดใดก็ตามเองก็เคยอยู่ ศึกษามาแล้วคงจะเห็นใจดีกว่าการที่เป็นเช่นนี้ มันมีเหตุผลต่างๆ ดังที่เรียนมาแล้ว ส่วนเรื่องเครื่องเรียน รัฐบาลก็ได้พยายามแก้ไขอย่างเต็มที่ แต่ที่ท่านบอกว่าหนังสือต้องซ้อหลายๆ อย่าง หรืออะไรเหล่านี้ ทางกระทรวงได้แก้ไขแล้ว เวลาได้แก้ไขหลักสูตรใหม่ และได้วางระเบียบว่าด้วยการแต่งหนังสือ สำหรับที่จะประกวดเพื่อให้เป็นมาตรฐาน และเราได้วางระเบียบว่าด้วยการแต่งหนังสือ สำหรับประกวดเพื่อให้เป็นหนังสือมาตรฐาน คือรวมหนังสือสองอย่าง คือหนังสือเป็นหลัก เช่น พระเจ้าสันตวร รามเกียรติ์คัมภีร์มกขรรณอะไรเหล่านี้เป็นหลัก และหนังสือประกอบๆ นักต้องไปด้อยไปตามสมัย แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ขอให้เหมาะสมควรโอกาสและกรณีสมควร เพื่อไม่ให้เป็นการฟุ่มเฟือยและเปลืองไป อันรัฐบาลกำลังแก้ไข ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีของมาจากหลักสูตรเก่า หลักสูตรใหม่ได้แก้ไขแล้ว

นายอิน สิบนการณ (สุรินทร์) : คณะรัฐมนตรีขอรับทราบ เมื่อทนายชวาทเหลือเกิน ฟังไม่คอยรู้เรื่อง แต่ขอทนายชวาทเรียนไม่พอนั้น

มีมาตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ๆ นี้ท่านตอบอย่างนี้ เขาใจว่าท่านคงเป็นผู้ใหญ่หรือศึกษาราชการจังหวัด ท่านคงจะเห็นแล้ว เมื่อเป็นดังนี้แล้วท่านมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วว่าความจำเป็นของการศึกษาเป็นอย่างนั้นๆ เพราะสถานที่ไม่พออย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : นั้นเป็นเรื่องอภิปรายเสียแล้ว ถ้าตั้งสัยในข้อที่รัฐมนตรีตอบคำถามได้ แต่อย่าอภิปรายว่าใคร ว่าอะไร

นายอิน สิบนการณ (สุรินทร์) : คือกำลังข้อนี้เองอยู่ คิดเรื่องสถานที่เรียนท่านทราบแล้ว ขณะนี้ท่านก็เป็นรัฐมนตรีเกี่ยวกับการศึกษาอยากทราบว่าจะเกี่ยวกับสถานที่เรียนนั้นจะเอาอีกอย่างไร จะสร้าง หรือจะอะไรนั้นขอให้เด็ก ขอให้ทำจริง ๆ เพราะเงินไม่พอหรือว่าเพราะอะไรไม่พอก็ขอให้ท่านตอบสักหน่อย และเรื่องสถานที่เรียนไม่พอแต่เด็กไม่มั่งสถานที่เรียนนั้นท่านคิดจะเพิ่มจำนวนชนออกบางใหม่ เฉพาะชนเตรียมอุดมจะเพิ่มชนออกได้ไหม

ชนคงฤทธิศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ถ้าตอบท่านถนัดจนหมดเงิน ท่านด้นมาซักกับออกจ่ายด้วยมากไปฟังไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นขอตอบเพียงสั้น ๆ ว่า รัฐบาลจะพยายามแก้ไขอย่างสุดความสามารถ และขณะนั้นกำลังแก้ไขทุกประการ และโดยเฉพาะข้อข้องใจของท่านนั้น รัฐบาลรับรู้และจะแก้ไขให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในส่วนเพิ่มชนเตรียมนั้น เรื่องหนักต้องดูให้เหมาะสมแก่จังหวัดและความเรียกร้อง ซึ่งกระทรวงกำลังพิจารณาอยู่

นายอิน สิบนการณ (สุรินทร์) : ขอซักอีกนิดหน่อย เพราะยังคลุมเคลืออยู่เรื่องสถานที่เรียน แต่ที่ท่านรัฐมนตรีตอบมา ตอบมาว่าจะทำอย่างนั้น เหตุที่ทำไมได้เพราะอย่างนั้นๆ แล้วเวลาแสดงนโยบายว่าจะทำอย่างนั้นๆ ให้ดีที่สุด ให้เร็วที่สุด แล้วขอ ๒ ขอร้องถามว่าประมวลการสอนโรงเรียนประจำภาค ท่านจะให้เสร็จเมื่อไร กำหนดด้วย จะเสร็จในเดือนนี้จะได้หรือไม่

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ขอตอบเรื่องประมาณการสอน ประมาณการสอนวันน่าจะเสร็จ เพราะ
กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออก คำ สั่ง เรื่อง ประ มอณการ สอน ไป ๒ อาทิตย์ แล้ว
เพราะฉะนั้นกรมโรงเรียนโตเต็มที่

ประธานสภาผู้แทน : ข้อไปอีก ๔ วรรค ท่านเจ้าของไม่อยู่
และไม่ได้อบรมหมายใคร วรรคต่อไป ของนายพรหมมา แคนวงศ์ เรื่องเงินค่า
พาหนะและเบียดของครูประชาบาล ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ตรวจการศึกษาประจำอำเภอ เดือนหนึ่งมีหน้าที่ออกตรวจหลาย
วัน บุคคลเหล่านี้ไม่ได้รับค่าเบียดและพาหนะ ทางกระทรวงจะให้เบิก
ค่าพาหนะ และเบียดได้อย่างไร

๒. ครูประชาบาลที่ได้อบรมชั้นเป็นข้าราชการตาม พ.ร.บ. ข้าราชการ
พลเรือน (ฉบับที่ ๔) เมื่อถูกโยกย้ายหรือเดินทางไปราชการ ทางกระทรวง
จะให้เบิกค่าพาหนะและเบียดได้อย่างไร เพราะเหตุใด

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบดังนี้

ตอบข้อ ๑ ผู้ตรวจ การ ประถม ศึกษา มีสิทธิได้รับ เงิน ค่า เบียด
และค่าพาหนะตามระเบียบ แต่ยังไม่ได้รับขอจะเป็เพราะงบประมาณ
ในปี นั้นยังไม่พอเพียง ซึ่งในกรณีนี้ขอจะเบิกจ่ายจากงบประมาณในปี
ต่อไป ในปีใหม่ได้

ตอบข้อ ๒ เบิกเงินค่าพาหนะเบียดได้ตามระเบียบ

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : สำหรับคำตอบของ
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เท่าที่ข้าพเจ้าได้เห็นการปฏิบัติ
ของทรงราชการที่ได้ปฏิบัติคือผู้ตรวจการมานั้น ผู้ตรวจการเท่าที่ตั้ง

ยังไม่ได้รับค่ามรดกหรือเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะแบบตบประการใด ข้าพเจ้าได้ตั้ง
 ภาระตนมานานแล้ว และตั้งแต่ออกนบนจนกระทั่งมีคนที่ยังไม่มี และท่านบอก
 ว่าเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ และจะตั้งให้ในเมื่อมีงบประมาณ ประจำ
 สำหรับงบประมาณประจำเป็นข้าพเจ้าจึงอยากจะขอถามว่า ถ้าท่านไม่มีงบ
 งบประมาณประจำ สันนิษฐานว่าบ่แสดงมากหรือบ่หนัก ท่านคงใหญ่ตรวจการ
 ประจำอำเภอต่างๆ ยังมีหน้าที่ตรวจการอยู่จนบัดนี้ แต่จนบัดนี้เกือบทุกอำเภอ
 ยังไม่ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ ทั้งท่านจะจัดการ ไร่อย่างไรให้แก่พวก
 เหล่านี้บ้างหรือไม่ หรือถ้าท่านจัดการไม่ได้แล้วท่านจะจัดการให้ยุบตำแหน่ง
 นี้จะได้หรือไม่

คุณหญิงอุทิศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 เรื่องเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะเดินทางของผู้ตรวจราชการยังไม่ได้รับ โดย
 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งไปอย่างจังหวัดแล้ว เพื่อให้จ่ายได้ตามกำลัง
 เงินงบประมาณและให้เหมาะสมกับเวลาที่ไปตรวจ เมื่อขอเท็จจริงตามที่ท่าน
 กล่าวนั้นถ้าปรากฏว่ายังไม่มีการจ่ายก็อยากจะขอหลักฐานจากท่าน ข้าพเจ้าจะ
 ได้ตั้งต่อสมมติไป และถ้าหากว่าเป็นความจริงก็จะได้จัดการช่วยเหลือ เพราะ
 ฉะนั้นถ้าไม่มีจะยุบตำแหน่งได้หรือไม่หนดยังไม่มีปัญหา เราจะพิจารณา
 จ่ายให้เหมาะสมแก่เงิน ข้าพเจ้าจะขอหลักฐานจากท่าน ขอได้ติดต่อไปยัง
 กระทรวงศึกษาธิการได้

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : สำหรับเงินอย่างท่าน
 ถาม ข้าพเจ้าจะขอซักถามแต่ทางรัฐบาลได้จัดการตั้งตำแหน่งผู้ตรวจการ
 สำหรับประจำอำเภอ ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๒
 จนกระทั่ง บัดนี้ท่านได้จ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะ สำหรับตำแหน่งนี้
 ประเทศเท่าใด และอีกประการหนึ่งสำหรับครุประสงค์แต่ได้เดือนฐานะชน
 เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน เท่าใดโดย
 ย้ายและไปราชการ ท่านบอกว่าจะให้ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะตามค่า
 ของของของข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณถามโดยคงประเด็นปี ๒๕๕๒ จ่าย
เท่าใดผิด

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : เพราะปี พ.ศ. ๒๕๕๒
ท่านจ่ายค่าเบี่ยงและค่าพาหนะไป.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ท่านไม่ได้คงมาในรูป ท่านถามว่า
ผู้ตรวจการมีสิทธิได้รับหรือไม่ ไม่ใช่ถามเช่นนั้น เพราะฉะนั้นถามไม่ได้
ผิดประเด็น ถ้าหากว่าท่านตั้งข้อถามในกระทู้ นั่นถามได้

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าอยากจะขอ
ทราบเรียนถามท่านอีกว่า สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่งบประมาณ ตำแหน่งผู้ตรวจ
การดำรงอย่างกระทู้ ตามคำถามของข้าพเจ้าว่า ถ้าหากว่าเขาเบิกเงินค่า
พาหนะและค่าเบี่ยง คดลอกจนถึงกระทู้ได้เดือนฐานเงินเป็นราชการ
พอเรือนั้น ถ้าหากว่าเขาไปราชการหรือออกโดยง่าย เขาจะเบิกค่าเบี่ยงหรือ
ค่าพาหนะมา ท่านจะมีเงินที่จะจ่ายให้บ้างหรือไม่

ขุนคลังอุทิสศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
คำถามของท่านตั้งมาอีกในทางคำถามเกี่ยวกับข้อของคดีเลข ซึ่งในเรื่อง
เช่นนั้นจะตั้งข้อถามกัน ไม่ใช่ตอบยาก แต่จะตอบกับบาทที่ต่างคนต่าง
ต้องขอเดาถามแต่จะจึงจะตอบ.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้เกี่ยวข้องถามว่า ถ้าเบิกตามสถิติ
เบิกมา จะมีเงินจ่ายหรือไม่

ขุนคลังอุทิสศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
สำหรับครูซึ่งเป็นข้าราชการ การตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พวเรือน
และเมื่อไปราชการหรือไปราชการก็มีสิทธิเบิกได้ ตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยเงินค่าพาหนะหรือเบี่ยงเอง สำหรับผู้ตรวจการเกี่ยวกับครูประจำบ้าน
ตำแหน่งเป็นข้าราชการเงินงบประมาณที่คงไว้ ก็ไม่เป็นการเกิน ทนาย

ความจำเป็นที่จะได้เงินหมดงบประมาณ คือจ่ายทั้งศึกษาราชการอำเภอ และ
ผู้มีหน้าที่ไปตรวจ ถ้าท่านต้องการทราบก็ขอให้ไปสอบถาม

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าอยากจะขอซัก
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ว่า สำหรับเงินที่ต่างจ่ายท่าน
จะกระหนาบออกไปตามจังหวัดและอำเภอต่างๆ ได้ใหม่ทำให้เขาเบิกเข้ามา และ
ชดเชยอย่างหนึ่งครั้นที่เป็นราชการพลเรือนยังไม่ได้ทราบของระเบียบนั้นว่า ไป
ราชการหรือชดเชยโยกย้ายจะได้ค่าพาหนะค่าเบียดเบียนหรือค่าเดินทาง ฉะนั้นท่าน
จะกระหนาบมาตั้งทั้ง ทศบาล อำเภอ และทุกจังหวัดทั่วประเทศแทน ทมส.ก็จะ
ได้รับตามคำของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่

ขุนคลังศึกษาธิการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
เรื่องการย้ายครุประมาณที่เป็นข้าราชการ โดยที่ครุประมาณจัดเป็น
ข้าราชการจำนวนมาก ระเบียบนั้นว่า ใครมีความสมัครใจจะย้ายโดยไม่รอรับ
ค่าพาหนะ ในกรณีเช่นนั้นไม่ของจ่าย แต่ถ้าเป็นทางไกล ๆ ค่ารถหรืออำเภอ
เคียงกันซึ่งตามระเบียบจ่ายไม่ได้ก็ไม่ของจ่าย แต่การที่จะให้ตั้งไปทำให้
เบิกค่าพาหนะและเบียดเบียนนั้นเป็นเรื่องตามระเบียบไม่ของตั้งไป ถ้าท่านของ
ใจอะไรก็บอกมา ใครของเรียนเป็นเรื่องเป็นรายไป

ประธานสภาผู้แทน : ทมส.ระเบียบการกระทำ ตาม คอไปจะ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ในตอนนั้นผู้เสนอขอให้เปลี่ยนระเบียบ
การขอหมายของที่ อธิบดีราชฉิม ขอเชิญ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้เสนอให้
เปลี่ยนระเบียบการโดยให้ เสร็จร่างพระราชบัญญัติไปไม่ จนมาพิจารณาถ้าฉบับ
แรกก็เพราะเห็นว่าทกฉบับนี้ ในประเทศไทยได้ถูกตั้งตอบทำลายอย่างมหาศาล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดภาคเหนือตั้งแต่จังหวัด ตาก สุโขทัย เพชร น่าน
ลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน ได้ถูกทำลายอย่างมหาศาลเกี่ยวกับ
ไม้ดีดเป็นต้น เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งได้ตั้งมติ

เป็นเอกฉันท หรือไม่จำเป็นจะต้องลงมติก็ได้ เหวอวังพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ขนพิจารณาก่อนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติ
 เป็นอย่างยิ่ง ประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ทาง
 สภานทรามด้วยว่า บรรดาประชาชนชาวไทยซึ่งเป็นเจ้าของประเทศไทย ไม่ก็
 เป็นของคนไทย แต่ไม่ได้รับความสะดวกในการปกครองบ้าน เมื่อขอของกรมก็ถูกล
 ะกดของเสียเสมอ แต่ทำไมคนต่างต่างต่างแดนจึงได้ ข้าพเจ้ามีความ
 ประหลาดใจ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรด
 พิจารณา เหวอวังพระราชบัญญัติป่าไม้ ขนมาพิจารณาเป็นการด่วน แต่ความ
 จังวังพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลขอจะเลื่อนมาตั้ง เมื่อสมัย ๓-๔ ปี
 ก่อนหรือ ๓๐ ปีก่อน แต่ไม่มีใครเสนอ ซึ่งเป็นกรเปิดโอกาสให้คนต่าง
 ชาติทำลายทรัพย์สินสมบัติธรรมชาติของชาติเรา ดังนั้นขอท่านสมาชิกทั้งหลาย
 โปรดพิจารณาด้วย

นายสาคร กลิ่นผลา (พังงา) : ตามที่ขอตั้งมา ขนผู้
 ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าจริงอยู่ ขนผู้
 ก็น้อยแต่ยังเด็กน้อย แต่ระเบียบวาระที่จะเขาวนนั้นเกี่ยวข้องกับกรมการ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่มหาดชน อย่างใหญ่หลวงทั้งควบคุมการ
 ขายยาอะไรเหล่านี้ และอีกประการหนึ่ง ในอนุญาตปกครองกรมการ
 ขายยาอะไรเหล่านี้ เราเวลานี้ยังไม่เป็นมาตรฐาน เพราะว่ายังรอพระราชบัญญัติฉบับ
 ขายยาเวลานี้ก็ยังไม่ออกอยู่ เพราะว่าฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า พระราชบัญญัติ
 ขายยาฉบับนี้ยังดีกว่าเพราะประชาชนทั้งหลายกำลังรอคอยอยู่ หวังว่าท่าน
 สมาชิกผู้มั่งเกียรติกองจะเห็นอก เห็นใจที่จะให้พระราชบัญญัติขายยาออก โดย
 ด่วนมีการพิจารณาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองก็จะผ่านไปตั้ง

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่าน
 สมาชิกผู้มั่งเกียรติกอง คุณทองดี ก็จะขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระข
 ของเขาพระ

จรรยา ๔. นายใหญ่ ศวิตราศ ๕. นายเจริญ ดบแสง ๖. นายสุวัฒน์ พุด
ตภา ๗. นายเพิ่ม วงศ์ทองเหื้อ ๘. หม่อมราชวงศ์เด่นย์ ปราโมช ๙. นาย
ตำรวจ กถนผล ๑๐. นายทองพูน ขจรธรรม ๑๑. นายเทียม ไชยนิพนธ์
(กรรมการบริหารแห่งประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติได้เข้าที่ประชุม
พิจารณาครั้งที่ ๒ แต่ที่ประชุมลงมติให้คณะกรรมการรับไปร่างมาใหม่
ที่คณะกรรมการก็ได้ร่างมาใหม่ตั้งแต่มาตรา ๗ เป็นต้นไป ท่าน
กรรมการมีอะไรจะแถลงบ้าง เชิญกรรมการ

พระยาบริรักษ์เวชชการ (กรรมการ) : ในครั้งที่กรรมการ
ได้รับไปพิจารณาตามมาตรา ๗ มาตรา ๗ นั้น ซึ่งมีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้
แปรญัตติ และกรรมการก็ได้รับไปแก้ไข แต่ที่ การพิจารณาของกรรมการ
นั้นเห็นว่า การที่จะแก้มาตรา ๗ เป็นกรณีเฉพาะ จึงได้ไปเขียนมาตราน
ใหม่ในมาตรา ๗ ทวิ และโดยมีการแก้ไขถึงมาตราอื่นๆ คือ กรรมการ
จึงจำเป็นต้องแก้มาตราอื่น ที่กรรมการได้พิจารณาไปครั้งหนึ่งแต่
เพื่อให้สอดคล้องกันกับการพิจารณา จึงปรารถนาจากร่างของกรรมการ
ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาเป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งได้แจกให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องไป
แล้ว

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขยาย พ.ศ. ๒๔๗๒

ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติให้คณะกรรมการรับไปพิจารณาใหม่

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จ
เรียบร้อยแล้วได้นำเสนอที่ประชุมในครั้งที่ ๒ มาแต่ครั้งหนึ่ง ในสมัยประชุม

วิสามัญ ๒๔๘๒ แต่เนื่องด้วยมีบางมาตราซึ่งคณะกรรมการแต่ละสมัยมีความเห็นไม่ตรงกัน สภาจึงได้ลงมติให้คณะกรรมการรับเอา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นไปพิจารณาแก้ไขใหม่ และให้นำเสนอกับประชุมในคราวประชุมสมัยต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วโดยมีกรแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่างๆ บางมาตราแล้ว จึงขอเดชะมาเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ปรากฏผลของกรพิจารณา ดังต่อไปนี้

<u>มาตรา ๗ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘</u>	กรรมาธิการขอเปลี่ยนแปลง
<u>มาตรา ๓๐</u>	„
<u>มาตรา ๓๖</u>	„
<u>มาตรา ๓๗</u>	„
<u>มาตรา ๒๗</u>	„
<u>มาตรา ๒๘</u>	„
<u>มาตราอื่น ๆ</u>	คงเป็นไปตามเดิม

(ลงชื่อ) เจริญ สืบแสง

(นายเจริญ สืบแสง)

เลขาธิการ

พระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๙๒
ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมและแก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่

มาตราที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๘ ทวิ ใบอนุญาตขายยาจะออกให้ได้เฉพาะแก่บุคคล ซึ่งมีสถานที่ยุติ
ขายยาเป็นหลักแหล่ง และแก่ผู้ช่วยหรือผู้จ้างของผู้รับใบอนุญาต เพื่อนำ
ยาที่ตนผลิตขึ้นไปขายตามท้องที่และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตราที่คณะกรรมการได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่

มาตรา ๘ กรรมการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ใบอนุญาต (ประเภทบรรณกิจการ) ขายยา (จะออกให้ได้เฉพาะแก่บุคคลซึ่งมีสถานที่ยุติขายยาเป็นหลักแหล่งแล้ว) ให้มีงเป็น ๓ ประเภทคือ

(ก) ใบอนุญาต (ประเภทบรรณกิจการ) ขายยา โดยมีเจตจำนงแผนปัจจุบันชั้น ๑ เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมการขายยา

(ข) ใบอนุญาต (ประเภทบรรณกิจการ) ขายยา โดยมีเจตจำนงแผนปัจจุบันชั้น ๒ เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมการขายยา

(ค) ใบอนุญาต (ประเภทบรรณกิจการ) ขายยาใหม่ไม่ต้อง มีเจตจำนงแผนปัจจุบัน เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมการขายยา”

มาตรา ๙ กรรมการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ ใบอนุญาต (ประเภทบรรณกิจการ) ขายยาทุกฉบับให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม แห่งปีที่ยก และใช้ได้เฉพาะสถานที่ยุติขายยาแห่งเดียว (ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น) ไม่ว่าสถานที่ยุติจะใช้สำหรับการผลิต

การมีไว้ และหรือการจำหน่าย หรือเฉพาะเขตท้องที่ ตามที่ระบุไว้ในใบ
อนุญาตเท่านั้น”

มาตรา ๓๐ การนำวิธีการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ให้เห็น
ได้ง่ายในสถานที่ขายของตน หรือต้องนำติดตัวไปด้วย ในกรณีที่ประกอบ
ธุรกิจการขายยานกลสถานที่ขายยา”

มาตรา ๓๑ การนำวิธีการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดแจ้งความบอกขายยาด้วยวิธีใด ๆ นอก
จากแต่ดัง

- (๑) ด้วยหนังสือ หรือภาพ หรือภาพยนตร์
- (๒) ด้วยจดจาเลขหมายรถเข็นมาในสถานที่ขายยาของตน หรือเฉพาะ
ของผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายยานกลสถานที่ขายยา

(๓) ด้วยการตั้งแสดงยานงั้นไว้ใน สถานที่ขายยาของตน

(๔) ด้วยการกระจายเสียงทางวิทยุ หรือด้วยเครื่องขยายเสียงเฉพาะ

สำหรับขายยาในเวลากลางคืน (๕)

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่การ (โฆษณา) แจ้งความใด ๆ ใน
หน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข”

มาตรา ๓๒ การนำวิธีการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดประกอบธุรกิจการ ขายยานกล สถานที่ขายยาหรือ
นอกเขตท้องที่ซึ่งปรากฏในใบอนุญาตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ผู้นั้นมีความผิดของ
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๓๓ การนำวิธีการขอเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาต (ประกอบธุรกิจการ) ขายยาคนใด
ไม่แสดงใบอนุญาต หรือไม่นำใบอนุญาตติดตัวไป ตามมาตรา ๓๐ หรือไม่แสดง

สมุดบัญชี หรือรายชื่อเจ้าพนักงานเรียกเพื่อตรวจตามมาตรา ๒๐ ผู้แนบความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท "

เพราะฉะนั้นมาตราใดที่ได้อ่าน ได้แต่เดิมจากกรมมาธิการครั้งแรก
แล้วมองแก้ไขในครั้งหลัง ข้อใดโปรดพิจารณาแก้ไขในฉบับหลังแทนฉบับเดิม

เลขานุการรัฐสภา : มาตรา ๘ ซึ่งไม่มีถ้อยแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๘ หรือ

- มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
- มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
- มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
- มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
- มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาวาระ ๒ เสร็จสิ้นไปแล้ว ขอ
ปรึกษาหารือ ผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นชอบด้วย ๓๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑
เหมือนร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราช
บัญญัติระเบียบคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๘๒ ของคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๘๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว ให้รัดกุม
เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากคนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรมากขึ้น การควบคุม
ยังไม่รัดกุมพอ ทั้งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าวฉบับเดิมก็ได้

แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมมาหลายครั้งแล้ว สมควรจะได้รวบรวมปรับปรุงยก
ร่างขึ้นใหม่ เพื่อสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและให้สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติคนต่างด้าว

ร่าง

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๑๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียน
คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๑๒"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับ
แต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พุทธ
ศักราช ๒๕๑๑ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธ
ศักราช ๒๕๑๓ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พุทธ
ศักราช ๒๕๑๓ และพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๕๑๓

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้
"คนต่างด้าว" หมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่า
ด้วยสัญชาติ

“ใบสำคัญประจำตัว” หมายความว่าหนังสือประจำตัวของคนต่าง
ต่าง ซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานของรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อ
ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๕ คนต่างต่างที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ใน
ราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๖ การขอใบสำคัญประจำตัวให้ ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูป
ถ่ายสามารบ ยื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่คนต่างต่างผู้นั้นมีถิ่นที่พำนัก
พมพและขอรับการตรวจในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ คนต่างต่างที่มีอายุครบสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างต่าง
ที่ใดรับอนุญาตให้เป็นคนเจ้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเจ้าเมืองแล้ว ให้มี
ใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ยังอายุครบสิบสองปีบริบูรณ์
อนุญาตให้เป็นคนเจ้าเมือง แล้วแต่กรณี เฉพาะใบที่รับให้ในครั้งเดียว
ได้นี้คนต่างต่างอายุครบสิบสองปีมาด้วยกัน ถ้ามี เหลือบัตรที่เหลือให้
จัดตั้งไว้ในใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๘ หญิงไทยสมรสกับคนต่างต่าง ซึ่งยอมตั้งสัญชาติไทย
ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาตินั้น ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียน
ในท้องที่ตนอยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เขาตั้งสัญชาติของสามี

มาตรา ๙ เมื่อ นายทะเบียน ได้ตรวจเรื่องราวขอ ใบสำคัญ ประจำตัว
เห็นเป็นการถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้

ใบสำคัญประจำตัวให้มีลักษณะ ขนาด และรายการ ตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดงชื่อ ฉันทะเบียนเกิด สัญชาติ
ชาติเดชะไทย พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างต่างผู้นั้น และลงลายมือชื่อนาย
ทะเบียนไว้ด้วย

คณายทะเบียนทัศนนิรมิตในเขตนั้น หรือยื่นเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ หรือชื่อ แลต่อกรม

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเป็นผู้จำหน่ายของต่าง ซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือ เป็นผู้ ปกครอง หรือผู้ แทนโดยชอบธรรมของคนต่างต่าง ซึ่งเป็นผู้เยาว์ ที่ มอายุต่ำกว่าสิบหกปี ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติ นี้เพื่อคนต่างต่างนั้น

มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัติคนมิให้ไซมบังคับคนต่างต่าง ดังต่อไปนี้

๑. คนต่างต่างซึ่งเป็นข้าราชการในรัฐบาตไทย หรือบุคคลซึ่งรัฐบาต ต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาตไทยว่าเข้ามาในราชอาณาจักรและครอบครัวของบุคคลที่ กต่าง

๒. ผู้ถือเอกสารเดินทางซึ่งออกให้โดยองค์การสหประชาชาติ และ เอกสารนียงสัมปรณอย

๓. บุคคลที่ไม่นับเป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

เงื่อนไขสำคัญประจำตัวนั้น ถ้าคนต่างต่างซึ่งได้รับอนุญาตเข้าเมืองต่าง ต่างคนประสงค์จะขอรับ ให้ตั้งรูปถ่ายของตนลงบนบัตรเป็นให้ นายทะเบียน ออกใบสำคัญประจำตัวให้โดยมิต้องเสียค่าธรรมเนียม และคนต่างต่างนั้น มิต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัติ นี้ในสิ่งที่จำกัดด้วย ใบสำคัญประจำตัว

มาตรา ๑๗. คนต่างต่างซึ่งต้องมี ใบสำคัญประจำตัว ต้องมี ใบสำคัญ ประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือ กต่างได้เสมอ ในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือ กต่างเรียกหรือให้แสดง

มาตรา ๑๘ ใบสำคัญประจำตัวของผู้ซึ่งเนรเทศ ออก นอกราชอาณา จักรตามกฎหมายว่าด้วยกาเนรเทศ หรือของผู้ที่คงถูกส่งกลับตามกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ที่ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่ว คราวโดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างต่างนั้นตั้ง ใบสำคัญประจำตัวคนนายทะเบียน

ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้เป็น อันเพิกถอนให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบใบสำคัญประจำตัวอันดังกล่าวละเลย

มาตรา ๑๘ ในเขตหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีอำนาจที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ หรือไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปีละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ตลอดเวลาที่เินปฏิบัติตามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๒๑ ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุด หรือสูญหาย ตามความในมาตรา ๑๑ หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๒ ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่มี อยุ่ แต่ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ ได้ต่อไปจนหมดอายุของใบสำคัญประจำตัวนั้น

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๘๒ ขอแก้
เป็น พ.ศ. ๒๔๘๑ สำหรับหลักการ มีความสำคัญคือว่า ต้องการจะมีการ

ควบคุมคนต่างด้าวให้รัดกุม โดยวิธีเพิ่มอัตราโทษจำคุก กับเพิ่มค่าธรรมเนียมต่างๆ เนื่องจากอัตราเงินทุกวันนี้ไม่เหมือนกับกฎหมายฉบับก่อน นอกจากนั้นกรมการให้ระยะเวลาให้ส่งเข้า เช่นยกตัวอย่าง ๓๐ วัน ให้เป็นเพียง ๑๖ วัน เหลือเป็นต้น ข้อความทั้งหลายรวมกันอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นหวังว่าสถานที่จะรับหลักการ

นายชัยวัฒน์ อินทรพันธ์ (ถ้าพูด) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติดำเนินการรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติดังนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประดิษฐาน

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ารับหลักการ กรรมการวิสามัญหรือสามัญ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอให้ตั้งกรรมการชุดที่พูดองเมื่อก่อน ที่ว่าควบคุมคนต่างด้าว เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญ

นายชัยวัฒน์ อินทรพันธ์ (ถ้าพูด) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญใหม่ ท่านรัฐมนตรีอาจจะเข้าใจผิด กรรมการเมื่อก่อนเป็นการพิจารณากฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ไม่ใช่ระเบียบคนต่างด้าว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญฉบับใหม่

มติดำเนินการรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ตกตง เป็นอันว่าตั้งกรรมการวิสามัญ
จำนวนหกคน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ขอ ๗ คน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๓๓ คน
มีสมาชิกรับรอง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบคนต่างด้าว ท่านรัฐมนตรีได้แถลงเหตุผลเมื่อต้นปี ข้าพเจ้ามีความ
รู้สึกอย่างยิ่งไม่ชอบด้วยเหตุผล กล่าวคือคนต่างด้าวจำนวนมากที่อยู่ในเมืองไทย
ซอกหลุมมาเป็นไทยทั้งนั้น ดังนั้นเราจะไปควบคุมคนต่างด้าวแค่นั้นเพียงไรไม่
จำเป็น ด้วยเหตุผลดังนี้ไม่ว่ากระทรวงการกฎหมายห้ามห้าม เดี่ยวเวลา กฎหมาย
ห้ามอยู่ แถวเขมรออกดัดจริตเข้า ปัญหาเฉพาะหน้าเช่นอาจจะเพิ่มค่าไปทะเบียนต่าง
ต่างอย่าง อะไรบ้าง ให้ออกกระทรวงห้ามอยู่แต่อดีต ควรจะแก้กฎหมายเก่าๆ
ตัดใจ ยัดเด็กกม. ส่งกระทรวงเด็กกม.อยู่ หลุดเลยนับ

นายเสรี อีสรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : โดยเฉพาะกฎหมาย
ฉบับนี้ ข้าพเจ้าเองรู้สึกว่าการจะได้ข้อถกเถียงแต่ก่อนสมัยประชุมคราวนี้
แล้ว เพราะได้เสนอใจตรงนั้นแล้ว และข้าพเจ้าคนหนึ่งที่เคยรับข้อดีภาพ
ใหม่พิจารณาเป็นลำดับแรก แต่บังเอิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทยขณะนั้นจะยกอย่างไรขึ้นมาไม่ทราบ ด้วยไม่พร้อม เลยชักเข้าไปจน
ถึงบัดนี้ พระราชบัญญัติควบคุมคนต่างด้าวของเรา ได้ภาคได้รับหลักการไป
แล้ว และได้ตั้งกรรมการไปพิจารณาเรียบร้อยแล้วเข้ามาดี ได้ภาคทรงเป็น
อิสระที่ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความดี เกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
คนต่างด้าวซึ่งพิจารณาอยู่นั้น เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กระทำไปเกือบ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นอย่างนี้ที่จะได้มกฏของบังคับและ
ระเบียบแบบแผนให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติดมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติดัง เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
จากที่ประชุมอนุมัติ ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการ ๑๓ คน
ไปประชุมณ

ดมาชิกมี ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการเพียง ๗ คน ไปประชุมณ

ดมาชิกมี ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ากรรมการมีจำนวน ๗ คน
เสนอขอเพื่อเลือก หรือว่าไม่ต้องเสนอแต่งตั้ง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอเสนอเพียง ๗ ชื่อ
มติดมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีคนเสนอเพียง ๗ ชื่อ ไม่มีใครคัดค้าน
จากที่ประชุมอนุมัติ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอ ๒ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอ ๒ นาย ไม่มีใครคัดค้าน
จากที่ประชุมอนุมัติ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอ ๑. หลวงพิริตธการ ๒. นายเด็ริม อินจัญกู

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ขอเสนอร้อยโทจรรยาพร เรื่อง
ตุ๊วรรณ

มติดมาชิกบริบรอง

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายร้อยตำรวจ
โทสงกรานต์ ชุตมณีทิ

มีตมาชิกกรมรอง

นายเพ็ง ติมประพันธ์ (สุโขทัย) : ข้าพเจ้าขอเดชะนายชั้น ชั้นนุกรณ

มีตมาชิกกรมรอง

นายเปี่ยม บุญชะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเดชะ

นายเต็ม อภัยทราญ

มีตมาชิกกรมรอง

นายเทียม ไชยนั้นทน (ตาก) : ขอเดชะขุนประเทศจันนิกร

มีตมาชิกกรมรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว เสด็จข้าราชการไปรดน้ำชื้อ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาชิกกรมตั้ง ๓. นายพด

คำวอจตร หดวงพิชิตกรการ ๒. นายเต็ม วิจิณณัยกุล ๓. ร้อยโทจากรบุตร
เรื่องต่อกรณ ๔. นายร้อยคำวอทองกรณาค์ ชุมมิตร์ ๕. นายชั้น
ชั้นนุกรณ ๖. นายเต็ม อภัยทราญ และ ๗. ขุนประเทศจันนิกร

ประธานสภาผู้แทน : แปรญัตติภายใน ๗ วัน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอเดชะ ๗ วัน

มีตมาชิกกรมรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน ถ้า
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติแปรญัตติภายใน ๗ วัน
ร่างพระราชบัญญัติ ท่างฉบับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือใน
น่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ๒๔๘๒

หลักการ

เพื่อขยายเขตท่ากรุงเทพ ฯ และกำหนดท่าจอดเรือซึ่งบรรทุกคนโดยสาร

หรือสินค้ามาจากต่างประเทศ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากรัฐได้สร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ ใหม่ขึ้นที่คลองเตย มีท่าเทียบเรือ
และโกดังเก็บของเป็นของตนเอง จะได้ควบคุมคนโดยตำรวจและเก็บอากร
สินค้าเขาจากต่างประเทศให้รัดกุมยิ่งขึ้น และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่
พ่อค้าประชาชนที่จะติดต่อในเรื่องสินค้าเขาแห่งเดียว การนี้จำเป็นต้อง
มีกฎหมายให้อำนาจเพื่อบังคับให้เรือบรรทุกของของคนโดยตำรวจ ที่มาจากเมือง
ท่าต่างประเทศทุกลำ ไม่ว่าจะเรือชาติไทยหรือต่างประเทศ ต้องแวะจอด
เทียบท่าที่ท่าเทียบเรือของรัฐ ณ ท่ามดของเตยก่อน

ร่าง

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยการเดินเรือในน่าน
น้ำไทย

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือใน
น่านน้ำไทย (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. ๒๔๙๒

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ เขตท่ากรุงเทพ ฯ นั้นคือ

เขตที่ ๑

ด้านเหนือ—ตั้งแต่แนวเส้นฉากตกจากเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลอง บางกระบือถึงตะวันออกของแม่น้ำตรงไปยังฝั่งตะวันตก

ด้านใต้—ตั้งแต่แนวเส้นตรงตกจากเสาหินที่สร้างไว้ใต้ปากคลองเสาหินฝั่งตะวันออกของแม่น้ำตรงไปยังเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางลำภูถึงฝั่งตะวันตก

เขตที่ ๒

ด้านเหนือ—ตั้งแต่แนวเส้นฉากตกจากเสาหินที่สร้างไว้เหนือท่าเทียบเรือ สถานีรถไฟแม่น้ำ ตำบลคลองเตยฝั่งตะวันออกของแม่น้ำตรงไปยังฝั่งตะวันตก

ด้านใต้—ตั้งแต่แนวเส้นฉากตกจากเสาหินเหนือปากคลอง บาง จากฝั่งตะวันออกของแม่น้ำตรงไปยังฝั่งตะวันตก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ เรือกำปั่นทุกตัว เวลามาในแม่น้ำเจ้าพระยาจะต้องคำนัดมูทปรากฏตงหยุด และถ้าจำเป็นก็ต้องทอดสมอกัน เพื่อให้เจ้าพนักงานตำรวจคนเขาเมือง และเจ้าพนักงานศุลกากรขนบนเรือ

เรือกำปั่นไทยที่เดินติดต่อกับต่างประเทศ หรือเรือกำปั่นต่างประเทศใดที่ตั้งบรรทุกคนโดยสารหรือของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศ เวลามาในแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อผ่านคำนัดมูทปรากฏตงหยุด ถ้าจะส่งคนโดยสารหรือของที่บรรทุกมานอนชนบก ต้องจอดเทียบท่าที่ท่าเรือกรุงเทพ ฯ ซึ่งอยู่ในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ แต่แห่งเดียว เว้นแต่เมื่อไม่มาเทียบเรือ

ต่างหอก็เทียบได้ หรือเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และได้รับอนุญาตจากกรม
เจ้าท่าแล้ว จึงจะเข้าเทียบหรือจอดในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ หรือในตำบล
อื่นใด”

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยมีหลักการว่า เพื่อย้ายเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ และกำหนดที่
จอดเรือซึ่งบรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้ามาจากต่างประเทศ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
เหตุผล เนื่องจากรัฐได้สร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ ใหม่ขึ้นที่คลองเตย มี
ท่าเทียบและโกดังเก็บของเป็นส่วนดีของรัฐเอง จะได้ควบคุมคนโดยสารและ
เก็บค่ากรตสินค้าที่เราจากต่างประเทศให้รัดกุมยิ่งขึ้น และเพื่ออำนวยความสะดวก
สะดวกแก่พ่อค้าประชาชนที่จะติดต่อในเรื่องสินค้าเราแห่งเดียว การที่จะเป็น
คดียกกฎหมายเพื่ออนุญาตให้เรือที่บรรทุกของและคนโดยสาร ซึ่งมาจาก
เมืองท่าต่างประเทศทุกตัว ไม่ว่าจะเป็เรือชาติไทยหรือต่างประเทศ ต้อง
และจะจอดเทียบท่าที่ท่าเทียบเรือของรัฐ ใน ตำบลคลองเตยเท่านั้น

นายหลวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ในหลักการ ข้าราชการไม่ช่วยคิด
ใจ แต่อยากจะเรียนถามรัฐมนตรีว่า กระทรวงคมนาคมได้เตรียมปัญหาเรื่อง
เงินที่จะตรวจคนเข้าเมือง ภาษีเพิ่มเติม การกัก การจัดการ ท่าอากาศยาน
เทียบเรือแล้วหรือ ข้าราชการได้ทราบยอดทั้งหมดของเราแต่ตรวจคนเข้าเมือง
ทุกคน แล้วท่านรัฐมนตรีประเสริฐก็ไปค้มาแล้ว ยื่นเทียบเรือแล้วหรือยัง
และท่าจอดหรือยัง ผลิตนมแล้วหรือยัง ของเขาหายอยู่ทุกวัน แต่คือตรวจ
คนเข้าเมืองอยู่ที่ไหน ข้าราชการยังไม่เห็น เมื่ออย่างนั้นแล้วตกลงคนอยู่
ที่ไหน ท่านจะลบกองไหน และคงจะกำหนดเขตแดนพอรอหรือยัง มีเงินตรา
เหล่านีเราท่าจอดหรือยัง ท่าที่เป้งอยู่ เขตตามกฎหมายที่จะบังคับให้เขาคิด

ชาคนน ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะเรื่องมีมานานมาแต่ครั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรี
กระทรวงคมนาคม ปัญหาทำเรือไม่ได้ครั้งของที่เป็นอยู่เคยจน ด้วยของ ๆ
เราหาย ของเขาแตก ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมควรจะได้ทราบได้
เรื่องเหล่านี้เมื่อเป็นดังนี้ ข้าพเจ้าตั้งด้วยว่าจะบังคับ เมื่อออกกฎหมายแล้วเรา
ต้องทำทันที เมื่อทำทันทีแล้ว ที่ทำงานศาลฎีกาอยู่ตรงจากนั้นทางไหน ต้องเอา
รถไปรับ เขาจะไปส่งกัน ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะเร่งเกินไปตะกระมัง

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ในการที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้ถามมา ถึงเรื่อง ว่าใน เรื่อง ที่ตั้งของศาลฎีกา
ทางกระทรวงคมนาคมได้รับงบประมาณจำกัดการเรื่องน้อยแล้ว และเกี่ยวกับ
เรื่องของกรมกรต่าง ๆ ทางกระทรวงคมนาคมได้จัดแก้ไขอยู่ ถ้าหากว่า
การแตกหักเสียหายอะไรก็ ท่านเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องทำให้เสียหายของรัฐบาล
ชอบ ในเรื่องทางกระทรวงคมนาคมเองก็ได้องกฎ ขอบบังคับลงไปแสดงว่าจะต้อง
ใช้ค่าเสียหายให้เขา ในเรื่องข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ท่านได้กล่าวมาแต่ก่อน ความ
จริงในขณะนี้เรากำลังได้เข้ามาเทียบท่าเกือบ ๓ ใน ๔ ก็รู้สึกว่าเป็นการเรียบร้อย
ดี ไม่เห็นมีอะไรเป็นเหตุเสียหายหรือขัดข้องประการใด ถ้าหากว่าเราได้ออก
กฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ก็รู้สึกว่าจะเป็นการเรียบร้อยเหมาะสม ไม่เห็นมีอะไร
ที่จะเป็นเหตุเสียหาย และแม้ในขณะนี้เองเรากำลังเข้ามาเทียบท่าอยู่ ก็ประมาณ
๓ ใน ๔ แล้วก็ยังทำได้เรียบร้อยดี ไม่มีการเสียหายแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้เอง
ทางรัฐบาลจึงออกกฎหมายฉบับนี้ ขอให้สมาชิกได้ใจว่าทางกระทรวง
คมนาคมจะได้ทำให้เป็นที่เรียบร้อยทุกประการ

นายหลวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าก็อยากจะเชื่อ แต่ที่
อยากจะขอเรียนถามว่า ท่านได้งบประมาณไปสร้างอาคารอะไรบ้าง แต่ว่าเมื่อ
ไรจะสร้างเสร็จ ได้อะไรบ้างที่จะสร้างที่ท่าเรือ ศาลฎีกาได้หรือเปล่า แล้ว
คนตรวจคนเขาเมืองท่าหรือเปล่า การนั้นก็จะถูกเขาหรือเปล่า สร้าง
หรือเปล่า และท่านจะเสร็จเมื่อไร ตามท่าน

๑๕.๑๒ น.

ร้อยเอก ประเสริฐ สุตบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง
 คมนาคม : เท่าที่สมาชิกของใจตรงกักระทรวงคมนาคมของใจอยู่แต่
 มาแต่เดิมเหมือนกัน ก็พยายามจะปรับปรุงแก้ไข ซึ่งถ้าเราปล่อยให้
 เป็นไปอย่างสภาพเดิมแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องแก้ไข เราจะเห็นได้จางบประมาณ
 ปิดอายุสำหรับท่าเรือ รายรับประมาณ ๒ ล้านบาทตลอดปี แต่ปีนี้จะ
 ได้สัก ๔ ล้าน แต่โดยที่เราทำตั้งแก้ไขท่าเรือให้ดีขึ้นตามความมุ่งหมายของ
 อดีตนายกรัฐมนตรี เพียงขอ ๓-๔ เดือน เราได้ ๓-๔ ล้านบาท ซึ่งเข้าใจว่า
 ตลอดปีคงจะได้สัก ๗ ล้านซึ่งเกินกว่าที่เราคาดหมายไว้ สำหรับโครงการก็
 ได้ทำตามงบประมาณคือไป ก็คือการสร้างโรงพักสินค้ากึ่งปีงบประมาณ ๔
 ล้านบาท ขณะนี้ได้มีการประมูลกันแล้ว ซึ่งจะได้เริ่มก่อสร้างภายในปี
 นี้ถ้าหากว่า ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีมีความมุ่งหมายจะ ให้ท่าเรือนั้นเจริญค
 ือไป ก็หวังว่าจะได้รับงบประมาณในเรื่องสร้างที่พักสินค้าต่อไป

สำหรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้รับงบประมาณ ๕ ล้านบาท และขณะ
 นี้กำลังทำแผนผังและได้มีการประมูล ซึ่งจะสัมพันธ์กับความต้องการของอดีตนายก
 ตรี สำหรับเครื่องบิน มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกับความมุ่ง
 หมายของท่าเรือเช่นเดียวกัน โดยเหตุการณ์ของท่าเรือ เครื่องของ
 เราไม่มี ต่างกับในอย่างอื่น ซึ่งเรามี ๓๐-๔๐ เครื่อง แต่ปีนี้ได้รับเงินงบประมาณ
 สำหรับซื้อเครื่องบิน ซึ่งเราจะซื้อมาไว้ในไม่ช้า

นอกจากนี้สำหรับรถบรรทุกในเรือสินค้าที่ขนมาไว้ที่ท่าเรือแล้วก็มี
 จะรถบรรทุกเหล่านี้เป็นความหวัง สำหรับเมื่อก่อนประมาณ ๖ เดือนเศษ ๆ
 มีความจริงของรถบรรทุก แต่บัดนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้พยายามให้รถบรรทุกใน
 เรื่องนี้จะได้พอความแก้ไขจะได้ปรับปรุงในเรื่องสินค้าเหล่านี้ คือของของ
 เหล่านี้พอจะเป็นประโยชน์ไป บัดนี้เงินอยู่จำนวนหนึ่ง ถ้าหากว่ากรมการคมนาคม

กรรมกรคนใดก็ได้ ถ้าหากว่าทางของ แตะหัก เสียหายแต่ก็จะได้ รั้งใช้ โดย
เงินเดือนของกรรมกร ซึ่งเดี๋ยวหาเงินกรรมกรได้ด้านกว่ามาตลอด กรรมกร
ทุกคนก็เป็นเจ้าของความเสียหายเหล่านั้น ถ้าหากว่าผู้หนึ่งผู้ใดทำ ความเสียหาย
แตกไปตลอดก็ จะจ่ายเงินจำนวนตามนั้น ใช้หนี้เขา ซึ่งได้รับความพอใจจาก
เรือเป็นอันมาก และการที่เราเดินออกกฎหมายฉบับนั้นขึ้นมาเพื่อให้เกิดการท่าเรือ
นั้นความเจริญรุ่งเรืองขึ้น โดยเหตุที่เจตนาเราจะไม่มกกฎหมายควบคุม ผู้
ใช้เรืออย่างนั้นคือว่าสันค้ำทเทียบท่าน โดยมากเทียบท่าเรือทบริษัทเจ้าพระยา
กับบริษัทหลวงหลดท่าเรือเมื่อก่อนไม่ได้รับความนิยม เพราะเหตุว่า ไม่มเครื่อง
อุปกรณ์พร้อมและแก้ไขได้เพียงพอ บัดนี้เราได้มีการแก้ไขแต่ได้มีการปรับปรุง
ใหม่ปลูกสร้างท่าเรือใหม่ หาเรือจอดเทียบท่าเรือได้มกรวมเมื่อกฎหมายนี้ได้วาง
ไว้แต่เราใช้กฎหมายเจ้าท่าฉบับหนึ่งคือมีนารองที่จระเข้นาไปที่จะเดินมานั้น คือ
หมายความปลอดภัยทางขนทใหม่เราจะต้องจัดทถนน ถ้ามีการรอกท่าเรือเราจะ
ต้องจัด เรือเทียบค้ำคานนี้ นอกจากนี้ไม่มีเขาพืชที่จะขนสินค้าได้ก็
ปล่อยให้ ไปหาบริษัทเจ้าพระยาอีกฝั่งหนึ่ง ซึ่งถนนโรงพักตั้งค้ำเราขยับ
ขยายหลายโรงแล้วจะสร้างใหม่ชื่อ ๕ โรงด้วยนั้น ขยับจะเป็นการเพียงพอ
จนกว่าจะไม่ออกกฎหมายออกเราเทียบค้ำจาก ๒๕ เปอรเซ็นต์ เป็นเกือบ ๗๐
เปอรเซ็นต์แต่ในขณะนั้น เพราะฉะนั้นจะให้เทียบค้ำได้ ๒๒๒ เปอรเซ็นต์ก็เป็น
ความมุ่งหมายของท่านอธิบดีค้ำนายกรัฐมนตรีด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้นเราจะ
ต้องมีเช็ด (Shed) เพิ่มขนออกหลาย ๆ เช็ดด้วยถึ้น เมื่อเราได้เช็ดมากเท่าใด
ก็จะได้ เรือเทียบท่ามากชพียงนั้น ซึ่งในเรื่องนี้ ในโรงพักตั้งค้ำนี้ตั้งโรง
พยานเช่นท่าเรือก็มีสี่ห้าร้อยกว่า และจากนั้นตั้งโรงไว้ในปี พ.ศ. ๒๔๒๕ ท่าน
จะได้กรรมกรให้งบประมาณเปลี่ยนเป็นเงินมากในอื่จะสร้างเช็ดเหล่านั้น และ
เงินนี้ในอื่การที่จะช่วยชวยงาน เช่นพวกค้ำเรือคนเขาเมื่อจะตั้งงบประมาณ
ออกเป็นพิเศษต่างหากและรวมกับค้ำเรือเช่นเดียวกับค้ำเรือทั้งหมดนั้น เท่า
ที่เล็งเห็นว่าจุดนี้ของวาคจะเป็นที่พอใจของค้ำอธิบดีค้ำนายกรัฐมนตรี

๑๕.๒๐ น.

นายกวาง อภิขันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าไม่สงสัยในปัญหา
 รัฐมนตรีแจกเงินได้เพิ่ม มันเพิ่ม ก็ออกกฎหมายบังคับก็เพิ่มใหม่ ขอ
 ดำเนินไปเรื่อยๆ โน่น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรี ๒-๓ ท่านคงจะศึกษา
 แผนการทำเรื่องที่เราได้ทำไว้แต่ครั้งกระโน้นว่ามันดำเนินไปแค่ไหน ความ
 ขาดหายของออกกฎหมายบังคับ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะเกิดขึ้น เพราะท่านจะเห็น
 แผนทำเรื่องของเราที่ท่านเป็นแผนของชาวเยอรมัน และเป็นแผนที่ดี และ
 ยังไม่ได้ทำถึง ๓ ใน ๓ ตอนเสีย แต่ว่าข้าพเจ้าเข้าใจอีก ข้าพเจ้าว่าเป็นเขตดิน
 คาซา และนมมอกเขตหนึ่งเป็นเขตดินคาซอก แลออกนอกหนึ่งข้าพเจ้าถามว่า
 ท่านสร้างแล้วหรือยัง แลดูปัญหาออกนอกหนึ่ง คือ ปัญหาที่คนโดยลำมาแล้ว
 เราจะต้องถือ ยืนเราจะต้องมกทำเรื่อง ถ้าท่านถือได้ ไม่ได้จะต้องลาเลย
 แลยอมหนีหายตามทาง แลระลอกจากนั้นผู้ใดกรพร้อมแล้วหรือยังจะย้ายตัว
 กรมผู้ใดกรไปอยู่ที่โน่น ถ้าไม่พร้อมแล้วพาคำทักคนจะต้องเอาเรื่องไปรับ
 คำนึงแลดูจากท่าน ออกอย่างหนึ่งกรมเจ้าทาสั่งอยู่ ทรงนี้ ถ้าท่านบังคับให้
 เรือออกกรมเจ้าทาสั่งแล้ว เรือจะออกเรือเวลาฉุกเฉินแล้วคงเอาเรือไปรับ
 เวลาคนออกเรือออกแพต้องเอาไปรับ พร้อมหรือยังที่จะเอาไปอยู่ที่โน่น
 ทรงนี้แลดูจาก ๑๒ เปอรเซนต์ ถูก ข้าพเจ้าไม่เอา ถ้าท่านบังคับเรา
 ๑๒๒ เปอรเซนต์ ความสะดวกไม่มี ผลอะไรใหม่จะเอาออกเอาเข้า แลรับยังไม่
 ไม่เอาร่างจะอย่างไร ท่านกระหรือไม่ว่าดินคาซอกใหม่จะเพิ่มอะไร
 ของใครของเราหาไม่กัน ถ้าเราไม่เคียดยอหรือเคียดก่อนแล้วมันบังคับจะใคร่
 ขาดเงินแล้วท่านจะหนักใจ แลจะมีจุดการหาเรื่องก็หนักใจ หวังจะหา
 นใหม่ใช้แลดูเอง เพราะเคยคณงานมาตั้งแต่แรก คือเคยใช้เงินไม่
 เสียดซึ่งไปลงหมดตกกนอยู่ เพราะพระมหาดังได้เรียนตกเตนใจ แลดูความ
 จะเอาไปเขตของ ท่านของพร้อม ถ้าผู้ใดกรไม่พร้อมที่จะไปก็
 เกิดเรื่องเสียใหญ่ ใครจะร้อง ของจะแพง รัฐมนตรีจะตรัสว่าของจริง
 ไปอย่างนี้ไม่ได้ แต่เมื่อเป็นเจ้าของก็ต้องเอาไปรับเจ้าหน้าท ผู้ใดกร

วิ่งไปเข้าของทางโน้นเสียเงินเท่าไรเวลาจะออกเรือ ท่านก็อยู่ ท่านไหนมาแถว
 การออกเรือไม่มีกำหนด เมื่อจะออกเรือก็ขออนุญาตออกเรือ แล้วไปออก
 อยุ่ทางไหน ต้องวิ่งจากโน้นไปนี่ ไปออกเขาไม่ไป ถ้าเราไม่เขารกไปรับเขา
 ท่านก็วิ่งเอง และเรื่องคดีของคนที่เดินรถไฟไม่ใช่เดินเหมือนกัน ต้องเอา
 รถไปรับ หรือท่านว่าไม่จริง จริง เงินของท่านมีอยู่ ๑ ล้าน เวียดนามจริง ๆ
 เจอกันพอหรือเปล่า กระจกหรือเปล่า นี่เป็นข้อเติมของท่าเรือทงหนัน นอกนั้น
 ท่านเปิดคดีของเจ้าตงปัก ท่านไปเปิดคดี ต้องมีข้อเติมการนัดของท่าเรือ ไม่ใช่
 ว่าเอาเงินก่อนมาแล้ววิ่งไป คชเรีกเข้ามาต้องคอยรับผิดชอบกันไป
 เปลี่ยนตัวผู้ชำนาญการไปแล้ว ผู้ชำนาญการได้ส่งไปเรียนมาตั้งแต่ครั้งข้าพเจ้า
 เป็นรัฐมนตรีอยู่ ได้ส่งไปเรียนที่ไคเซอในฝั่มฮอย แต่คนนี้ไคตั้งตงยันทก
 เรียบร้อยแล้วหรือยัง เมื่อยื่นใบเนนเพราะตงตงไม่ตกทอดม ท่านก็เปลี่ยน
 เรื่องถ้อย ขอยุ่ ข้าพเจ้าเรียนไว้ให้ทราบ เกรงว่าขอยุ่ ถงตงม แต่คนของท่าน
 จะวางเรือเทียบท่าแล้ว คนนั้นก็เดิน ท่านไหนขอยุ่ ที่ไหน ท่านก็เอาเรือติดม
 บรรทุกไคตั้งบรหารไปตงถงถงเพราะตงตง เพราะฉะนั้นก็ตั้งมไว้ ๑ ล้าน
 ออกมเมื่อไรก็ได้ ๑ ล้านออกมแล้ว ท่าเรือไม่มีใครเลี้ยง ให้ทุกหลมาอยู่
 ๑ ล้าน ท่านไหนมาเดิน ทายบงกนกเพราะตงตงม ถ้าท่านบวช ๆ ไปตงถงเรา
 เป็นอย่างไร ท่านเขาถงถง ๑ ล้านเคยขอยุ่ ๑ ล้าน ๑ ล้านคัดตงตงตั้งสำหรับคน
 ขอบเรือแล้ว จะให้ ขนขางนอกหรือ หรืออย่างไร จะตั้งบงกนถงถงมกันให้
 ข้าพเจ้าเคยเห็น แต่จะเอาอีกเอา

๑๕.๒๓๑ H.

จอยพล แปลก พิบลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้า
 เราชื่อพล แปลก พิบลสงคราม นายกรัฐมนตรี คพตเมอถง เรื่องศาลเวอนเห็นมตงคน
 แปลก ๑ ล้านคนอย่างตงถง ๑ ล้านคนตั้งมของในแปลก จงขอยุ่ ออกมา ๑
 ล้านม พระราชบัญญัติกำหนด เราหมาย คตงถงถงเพอแปลกขอยุ่หมาย ให้เรชค
 ตงถงถงถงถงถง ถง
 เขตท่าเรือไม่ได้ว่าในเขตท่าเรือกรุงเทพฯ แปลก เห็นตงถงถงถงถงถงถง

กตของบางตำรา ทำเรือไม่ได้เป็นเขตตามทกกฎหมายพระราชบัญญัติพาณิชย์
ฉบับเดิม ครั้นมาบททำเรือได้สร้างจนพอที่จะจอดได้แล้ง แล้งเมื่อ
เรือไปจอดก็จะเป็นการผิดกฎหมายนาน้ำไทยฉบับเดิม เราจึงต้องเปลี่ยน
เขตน้ำน้ำไทยออกไป และให้ขยายลงไปถึงดอนใต้ คือ ให้ตั้งท่าเรือกรุงเทพ
นั้นด้วย แต่ในมาตรา ๑๘ ที่แก้ไขใหม่ ท่านจะเห็นได้ว่ารวมท่าเรือกรุงเทพ
แล้วขอเรียนว่าเรือทุกลำของจอดที่ท่าเรือของรัฐ ถ้ามีเหตุอื่น ๆ จอดที่อื่นได้
ก็รวมความว่า เราเปิดช่องให้ท่าเรือกรุงเทพ ฯ ใหม่เข้ากฎหมายเดิม ด้าน
การปฏิบัติของท่าเรือใหม่จะเป็นเพียงใดอย่างไรต่อไปข้างหน้า ก็รอดแต่
ท่าเรือใหม่ของเราจะมีความสามารถเท่าไร ถ้ายังไม่มีความสามารถบริบูรณ์ได้
หมด เรือก็จอดที่อื่น การรกกักเป็นอย่างที่ตั้งตามเดิม เรือบริษัทอื่น ๆ ก็
จอดที่ท่าเรือของเขาตามเดิม ท่าเรือใหม่ของเราจะมากชนกับจอดเขมรถือว่า
เรืออื่นของเขาทั้งหมดไป ขอทกกฎหมาย เรือทุกลำจะจอดที่ท่าเรือสองฝั่งแม่น้ำ

นายพรหมมา เตณวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ดงมณี

มีอำนาจบรรดอง

นายมา จีโรส เสง (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ผู้แทนผู้แทนที่ใดของเดิมหรือ จะจะเป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่อง

ประชาชนสภาผู้แทน : เขาเสนอให้ตั้งมดัดแล้ว จึงตั้งสภาผู้
จามา และไม่มีผู้รับรอง

๑๕.๓๐ น.

นายหลวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าตั้ง ข้าพเจ้าขอ
เสนอ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะตอบท่านบอกอย่างนั้น ท่านว่าขอ มติ
ใหม่ ในข้อ ๑๖ ที่จริง แต่ในเหตุผลใหม่ รัฐบาลตั้งอันรับมดัด
โดยทกกฎหมายจะตั้งเพราะเป็นเดิม ถ้าในฉบับเรดตากรงทะเล
ตั้งตั้ง คือความจริงมันไม่ใช่อย่างนั้น ไม่บังคับกมัต รัฐบาล
ทำไม เป็นกฎหมายตั้งชกนทงนท อย่างนั้นสมถ่าท่าเรือใหม่ คนไปจอด

ทำได้หรือ มีศตถากรไปเปิดได้หรือ มันไม่ได้ ความจริงผมเข้าใจว่าไม่
 เหมาะ เพราะท่าเรืออยู่ในเขตของเรา แต่ความมุ่งหมายมีอย่างนี้ แต่ที่ว่า
 ท้าทานรัฐมนตรีช่วยว่าการแสดง ๆ ว่า จะเอาไปไว้ในไหน ข้าพเจ้าจึงดูจนทุก
 และอีกอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ได้บอกทำให้ท่านคมท่าเรือสำเภาไว้ ถ้าเรือไปยัง
 ไม่ได้ เงินไม่มี แต่ของที่เรียกว่าเฮงซิงเซอร์ ของที่จำเป็นจริง ๆ อย่างที่
 ข้าพเจ้าบอก ๒-๓ อย่าง รวมทั้งรัฐมนตรีคงด้วย คงตกลงวิธีการที่จะโอน
 ท่าเรือ กรมเจ้าท่ากระทรวงคงต้องโอนที่ทำงานของท่าเรือไป แปลงก็มี
 คำว่าคงต้องไปไหนหมด แต่ถ้ากฎ ๆ ๒-๓ อย่าง คงเสร็จเสียก่อน และพอต้อง
 คิดว่าสินค้าขนานยังเจริญ พรุน มะรูน จะเพิ่มขนที่ไรยังไม่ทราบ เพราะ
 รัฐบาลร้องเมื่อ ๆ สินค้าเข้าเยอะ แต่พอทำงานไม่พอ เพราะฉะนั้นรัฐบาล
 ร้องเมื่อ ๆ นะโกหกทั้งเพ ฉะนั้นจึงต้องขออะไรอย่างหนึ่งนะ เพราะฉะนั้นเราจำเป็น
 ต้องเตรียมใจก่อน อย่าให้ผิด तरह ข้าพเจ้าขออย่างนี้ ถ้าท่านตั้งใจอย่าง
 นั้นตามตกลงเมื่อก่อน สามารถสักพักเข้าใจกันด้วย โอนให้หมด ห้ามไหน
 ย่นกว่าห้ามจะมากไปกระมัง ถ้าจะห้ามอย่างท่านระบอว่า ๆ เราคงพยายามทำ
 ความดี คงจะไปเดาตามอย่างทรมานที่ประเดี๋ยงู้อ่า คือเดาตามเห็นความดีของ
 เราเอง ละ เปรอเช่นคนแดง ส่วนเหลือเราคงเอาของเรามาเตรียมพร้อมแต่จะ
 คำนึงแต่กรมศุลกากร กรมเจ้าท่าได้สดุดใจเสร็จแล้ว เราเตรียมใจพร้อมแล้ว
 ส่งต่อกันได้ แต่พอพอมี ๒ จะขอตาม เพราะโดยเดาแบบธรรมดาไม่มีของเข้า
 กู้หรือคงเรือไปเดา มีกำหนดกันที่ท่าเรือเราคงตามมตรมอย่างนั้นนานแล้ว
 ย่นกว่าเพราะทำให้ ทนถารัฐบาลรับรองอย่างไม่มีบังคับเดา คงให้ ๒-๓
 ข้าราชการเสร็จเสียก่อนก็พอไป ทำไม่ท่านไม่พูดอย่างนั้นเสียก่อน ก็เหมือนกัน
 นาน ๆ ฝรั่งวางไลน์กับสมัครขอด้วยกันงั้น จะพูดกันคนละท่อนอย่างไร

๒๕๓๒ ๓.

นายจาทาย โยตินิจิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังทางรัฐบาลได้
 มีพระราชาบัญญัติฉบับนั้นมา และได้ฟังท่านหัวหน้าสายท่าน โดยเฉพาะ

แบบตามโครงการ ข้าพเจ้าอยากจะทราบเรื่องข้อดีที่งานดังกล่าวอย่างหนึ่ง คือ
 ตามที่มองเห็นชอบท่านอธิบดีรัฐมนตรีคมนาคมเท่าที่ท่านทักท้วงในแง่หนึ่ง คือ
 เห็นในทางที่อาจออกกฎหมายฉบับใหม่ไปนั้นจะไม่เป็นทางเสียหายอย่างร้ายแรง
 แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะให้ออกไป คือมันจะเป็นเครื่องจักรเครื่องกระตุ้นให้
 รัฐบาลซึ่งเฉื่อยช้า โดยเฉพาะรัฐบาลชุดนี้ซึ่งไม่ค่อยกระตือรือร้นในกิจการงาน
 แล้วให้ทำไปโดยสมบูรณ์แบบแต่ให้บังเกิดผลรวดเร็วยิ่งขึ้น คือกฎหมายฉบับ
 นี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน คือว่าออกไปแล้วเขาจะต้อง
 ไปกระตือรือร้นคิดหาเงินหาทอง ทำให้เขาเร่งรัดเร่งเพ่งสัมบูรณ์ ถ้าเมื่อ
 กฎหมายฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเขาเร่งรัดเร่งเพ่งจะเป็นอย่างที่ท่านอธิบดี
 รัฐมนตรีคมนาคม คือไปข้อ ๔-๕ ปัดออกกฎหมายไปแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อ
 เหลืออีกน่าจะจะเป็นเหมือนเครื่องจักรที่เขาต้องทำให้ สัมบูรณ์แบบ เพื่อผล
 จะได้รับแก่ประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ นี่เป็นทัศนะของข้าพเจ้าที่ของกาารสัม
 บูรณ์กฎหมายฉบับนี้

๑๕.๓๘ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมคิดว่าถ้า
 พูดไปแล้ว ขอประทานเงินชดเชยบ้าง คือว่าในหลักการของกฎหมายฉบับ
 นี้ ท่านจะเห็นได้ว่าเพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพ มันเป็นหลักการที่เด่นชัด
 หลักการ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ขยายไว้ในตัวกฎหมายนี้ ในมาตรา ๑๒
 ที่เขาขอแก้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยนั้น คือว่า เขตท่าเรือ
 กรุงเทพนั้น คือว่าเขต ๓ นน คือเขตที่มอญปัจจุบันนี้ เราได้เพิ่มเขต ๒
 เราไม่ คือให้มาลงท่าเรือคลองเตยด้วย ว่างอยู่ แต่ก่อนเราบัญญัติกันมา
 โดยไม่นึกถึงท่าเรือ แต่ก็เป็นการบัญญัติไปในทางส่วนรวม จะพอเห็นได้ว่า
 เป็นการบังคับ ความจริงผิด เพราะเพื่อให้เขาไปออกในท่าเรือคลองเตย
 แล้วส่วนหนึ่งก็เป็นการส่งเสริมกันให้เรารู้จัก ให้ได้มีความสะดวกสบาย ความ
 ความสะดวกนี้ส่วนหนึ่งก็ไม่เสีย คือว่าเรื่องนเรมมาแต่รัฐบาลก่อน
 รัฐบาลนี้มาดูแลแล้วออกนเรมมา เมื่อจะให้เปิดเป็นนเรม

มีผู้มาชกยอกมือ ๔๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีใครไม่เห็นด้วย โปรดขยับขึ้น
ไม่มีผู้มาชกยอกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นสมควรด้วยเหตุที่ควร ๔๗ คะแนน ไม่เห็น
ด้วย ไม่มีเลยเป็นอันว่ารับข้อตกลง, กรมการการดำน้ำหรือวิสามัญ

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
วิสามัญ

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลจะเสนอวิสามัญ ถ้าไม่มีผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่น ถอดเขาตามน กก็ตาม

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
๘ คน

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ก็ควรเป็นเรื่องใหญ่
ข้าพเจ้าเห็นจำนวนไป ข้าพเจ้าขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ ๗ คน และมีผู้รับ ๕ คน

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลยินยอมเป็น ๗ คน

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ขอลด ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เหลือ ๗ คน ๗ ขอนเสนอเรื่องต่อหรือ
เสนอเดี๋ยวกองมติ

นายสมบรรณ เดชสภา (ปราจีนบุรี) : เสนอครบเท่าจำนวน

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๕ คน เมื่อไม่มีใครเห็น
เป็นอย่างอื่น โปรดเสนอข้อ

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
๓. นายทอง ฮทัยวงศ์ ๔. นายประมุด สุวรรณศรี ๕. นายอิน ด้มานนท์
๕. ร้อยเอกประเสริฐ สุขบรรทัด

นายประเทือง ขรรณสาลี (ศรีวิษเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญเพ็ง พรหมคุณ

มีสัญชาติรับรอง

นายไพโรจน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเกษม บุญศรี

มีสัญชาติรับรอง

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเพทาย ไซตินิกิต

มีสัญชาติรับรอง

ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หม่อมเจ้านิตยากร จวงวรรณ

มีสัญชาติรับรอง

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายโกศล ดินธุเดก

มีสัญชาติรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : กรณเด็จ ขอให้ได้ชาริกรรอ่าน

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการมีดังนี้ ๑. นายทอง
อภัยวงศ์ ๒. นายประมุต สุวรรณศรี ๓. นายอิน ด้มานนท์
๔. ร้อยเอกประเสริฐ ด้ดบรรทัด ๕. นายบุญเพ็ง พรหมคุณ ๖. นาย
เกษม บุญศรี ๗. นายเพทาย ไซตินิกิต ๘. หม่อมเจ้านิตยากร จวงวรรณ
๙. นายโกศล ดินธุเดก

ประธานสภาผู้แทน : ประญัตติภายใน ๕ วัน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ประญัตติภายใน ๕ วัน

ประธานสภาผู้แทน : ประญัตติภายใน ๕ วัน ไม่มีใครเห็นเป็น
อย่างอื่น คงดงประญัตติภายใน ๕ วัน

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จ ขอเชิญท่านคณะกรรมาธิการเข้า
ปรึกษาเพื่อขัดมความจำ ขอให้เดชะอิถการรัฐสภาท่านซึ่งกรรมาธิการ

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อคณะกรรมาธิการชุดนี้ดังนี้ ๑. นาย
กัจจา อัมมสันย์ ๒. พลเรือตรี ถอดยศ ช่างนาวาเสด็จ ๓. นายพลตำรวจโท
ทองสวัสดิ์ระการโกศล ๔. นายทศน์ เวงธำ ๕. นายเทียม ไชยนิพนธ์
๖. ทองนภกิจบริหาร ๗. นายพลตำรวจตรี เผ่า ศรัยานนท์ ๘. นายร้อย
ตำรวจโท สงกรานต์ อุดมสิทธิ์ ๙. หม่อมราชวงศ์เดชะน้อย ปราโมช ๑๐. ทอง
อรุณปรีชาชนูปการ ๑๑. ทองอรุณพรพิศาล

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ผู้ประยัติ คณะกรรมาธิการได้ทำการ
พิจารณาพร้อมด้วยทองอรุณปรีชาชนูปการ ผู้แทนรัฐบาล ปราบกฏมดของ
การพิจารณาคงต่อไป -

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	”
<u>มาตรา ๕</u>	”

บันทึกความเห็นกรรมาธิการประกอบร่าง

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่า การลำดับตัวอักษรหน้าหัวข้อตามร่างมาตรา ๓ นั้น กรรมาธิการเห็นควรจัดตัวอักษร ณ ถึง ท ออก ใญ่ ถึง พ แทน เพื่อให้เป็นไปตามแบบอย่างระเบียบที่ปรากฏกับประมวลกฎหมายอื่น

ถ้าหวั้ร่างมาตรา ๔ หักของบรรดาประชาชนในคราว กรรมาธิการแต่ละในฐานะผู้แทนรัฐสภา ได้เสนอขอเพิ่มเติมข้อความต่อจากวรรคหนึ่งมีความว่า "อำนาจของส่วนความผิดอาญาตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่่าท้องที่ใดมีความจำเป็น เพื่อการปราบปรามและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาของกระทรวงมหาดไทย ให้นายตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งประจำอยู่ในท้องที่นั้น มีอำนาจทำการสอดส่องพร้อมได้ประกาศนั้นให้กำหนดเวลาครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้เพื่อให้นายตำรวจได้ร่วมมือกับข้าเถกทำการสอดส่องคดีอาญา เมื่อการโอรุณแก่การปราบปรามและจะกระทำเฉพาะบางท้องที่มิใช่ผู้รับราชการเป็น ประจำในคดีของที่จะจำกัดขอบเขตในการเข้าร่วมทำการสอดส่อง

ข้อความที่ขอเพิ่มเติมกรรมาธิการมีความเห็นควรแยกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งมี ม.ร.ว. เต๋นีย์ ปราโมช อรรถพรตลลภิศพร นายภักจจา, อ้วนตันนุ นายเทียม ไชยนิพนธ์ ไม่เห็นด้วยโดยมีเหตุผลซึ่งสรุปได้ว่า

๑. เป็นการเปลี่ยนแปลงนอกเหนือไปจากมติสภา และเจตนารมณ์ของผู้เสนอ ซึ่งต้องการให้อำเภอสอดส่องคดีอาญาสำหรับจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรีแต่ฝ่ายเดียว และสภาได้เห็นชอบในเหตุผลของผู้เสนอจึงได้ลงมติรับหลักการ

๒. การที่จะเพิ่มให้ตำรวจมีอำนาจสอดส่องคดีอาญา ย่อมเป็นการผิดหลักของการปราบปรามและระเด้อความยุติธรรม ซึ่งเป็นหลักประกันของประชาชน เพราะเป็นการผิดหลักการด้วยและแยกอำนาจ ซึ่งในร่างเช่น

ควรจะมีข้อออกเป็นต้นตักนิตตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ คือ การจับกุม
 แยกตัวพวกหนึ่ง การจับกุมพวกหนึ่ง การพิจารณาเพื่อจะฟ้องร้องหรือไม่
 พวกหนึ่ง และการตัดสินว่าใครมีผิดถูกพวกหนึ่ง คงน่าจะชอบด้วยหลักการ
 และเหตุผล ทั้งจะเป็นการตรงกับเจตนาของสภาและประชาชน ส่วนที่ในจังหวัด
 พระนครและธนบุรีคงให้ตำรวจมีอำนาจทั้งในการจับกุมและสอบสวนนั้น ถ้า
 จะว่ากันตามหลักไม่ถูก แต่โดยที่ในเขตพระนคร-ธนบุรี มิได้จัดรูปการ
 ปลกครองมีอำนาจ ผู้ใหญ่บ้าน คงในหัวเมือง และทั้งตำรวจในพระนคร-ธนบุรี
 อยู่ใกล้ผู้ใกล้ชิดกับผู้ใหญ่ จึงถือเป็นเหตุผลพิเศษ

๓. เป็นการผิดการบริหารของรัฐบาล ซึ่งเคยแถลงไว้ในสภาและนอก
 สภาว่าจะไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงงานสอบสวนคดีอาญาให้ ผิดแยกไปจากที่ปฏิบัติ
 อยู่ในปัจจุบัน การที่จะให้ตำรวจร่วมสอบสวนด้วยย่อมถือได้ว่าเป็นการ
 เปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีการสอบสวน ซึ่งผิดไปจากนโยบายที่รัฐบาลแถลง
 ไว้จริงไว้

๔. จะการที่จะให้ตำรวจร่วมการสอบสวนกับอำเภอ ดังที่ผู้แทนรัฐบาล
 เสนอได้เคยกระทำมาแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ปรากฏผลในทางปฏิบัติว่าเกิด
 ความเสื่อมเสียทั้งในทางราชการและประชาชน เพราะขาดหลักสำคัญในข้อที่
 ขาดของแผนนายอำเภอไม่มีอำนาจบังคับบัญชาได้ จึงเป็นเหตุหนึ่งที่จะ
 ให้เกิดไม่เคารพยำเกรงซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นช่องทางให้แตกความสามัคคีและ
 เกียงงอนถ่วงถ่วงกันในการงาน ในที่สุดบาปเคราะห์ก็ตกอยู่กับประชาชน
 ที่ไม่ได้รับผลประโยชน์ของคดีจริง เพราะขาดความพร้อมเพรียงของเจ้าหน้าที่
 และราชการ ประสิทธิภาพในกระบวนการ นอกจากนั้นในการที่จะร่วมกันสอบสวน
 นี้ อาจมีผลเสียหายในเชิงปฏิบัติ เช่น ในกรณีที่ตำรวจเป็นผู้ต้องหา ใน
 กรณีที่ของตำรวจร่วมสอบสวนเป็นต้น เพื่อความปลอดภัยของพยาน ในทาง
 การเมืองการปกครองก็จะมีผลเสียหายเพราะความกีดกันเกียงแย้งกัน แต่ถ้าเป็นไปในทาง
 ไม่ดีจริงแล้ว ก็คงไม่อาจเพิ่มให้เจ้าหน้าที่กรมตำรวจทำการทุจริตได้ง่ายขึ้น

๕. โดยเหตุผลและความจำเป็นซึ่งเป็นอยู่ในขณะนี้ ก็ไม่มีเหตุอันควรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอบส่วนที่กระทำอยู่ในปัจจุบันอย่างไรเลย เพราะตามหลักฐานและ คำรับรองของรัฐบาลที่ได้เคยแถลงไว้คือสภาย่อม ปรากฏว่า ขณะนี้ใครผู้ร้าย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือตุลาการฯ ก็ได้ตัดสินใจลงเป็น คำพิพากษา และความร่างของผู้เสนอก็ได้ยอมให้นำคำวิจารณ์ผู้ใหญ่ซึ่งเคยมีกับ กองม้านาคที่จะทำการสอบสวนได้อยู่แล้ว มีกรณีเป็นพิเศษอย่างไรเกิดขึ้น ขณะนี้จึงไม่มีความจำเป็น และสมควรอย่างไร ที่จะต้องเติมหรือความตามท ผู้แทนรัฐบาลเสนอ ซึ่งเป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่คำวิจารณ์ผู้น้อย และเกิดความไม่คงความขึ้นได้โดยประการ

ฝ่ายที่เห็นว่าควรให้คำวิจารณ์ในกรณีสอบด้วย ซึ่งเหตุผลตามที่เพิ่มเติมข้อความนั้น หากได้เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการไม่ เพราะหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ก็เพื่อให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน ยก บัญญัติเพิ่มเติมย่อมเหมาะสมแก่เหตุการณ์ ในปัจจุบัน และไม่มีสาระที่ คำรับรองของรัฐบาลที่ได้เคยแถลงไว้ในสภา ซึ่งได้แถลงว่าในกรุงเทพ ฯ สอบ ส่วนอยู่ด้วยคำวิจารณ์ ส่วนนอกกรุงเทพ ฯ คงอยู่กับอำเภอ การเพิ่มบทบัญญัติ นี้ก็แสดงว่าการสอบสวนในส่วนภูมิภาคก็คงอยู่กับอำเภอ หากแต่ในบางกรณี และบางท้องที่ให้คำวิจารณ์ร่วมทำการสอบสวน โดยคงอยู่ในความรับผิดชอบ ของอำเภอ ทั้งนี้การสอบสวนก็คงอยู่กับอำเภอตนเอง ส่วนวิธีการที่ ให้ คำวิจารณ์ร่วมการสอบสวนกับอำเภอตามที่เคยปฏิบัติมาคราวหนึ่งนั้น เป็นการ ปฏิบัติโดยทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะบางกรณีหรือบางท้องที่ ดังที่โดยบัญญัติขึ้นใน คราวนี้ ในการที่รัฐบาลได้เคยแถลงว่าคือตุลาการฯ ได้ตัดสินใจลงเป็นคำพิพากษา จึงเป็นเหตุให้มีหรือคัดค้านต่าง เหตุผลที่ว่าจำเป็นจะต้องปราบปรามโดยให้ คำวิจารณ์ด้วยนั้น ตามคำแถลงของรัฐบาลมุ่งหมาย ถึงคือตุลาการฯ รวม ทั้งเกิดระลอกประเทศ ซึ่งเป็นความจริงที่ตนยอมรับ แต่ในบางท้องที่ บาง

จังหวัดเกิดมากขึ้น จึงประสงค์จะปราบปรามและรวบรวมด้วยตนเอง
 ที่งัด ในจังหวัดเพิ่มเติมแทน อย่างไรก็ตาม ตามร่างที่เสนอมากให้อำนาจ
 ดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองตำรวจไป มีอำนาจสอบสวนในส่วนภูมิภาคอยู่
 ด้วยแล้ว ในเรื่องหลักการแบ่งแยกอำนาจเจ้าพนักงานไว้แต่ละฝ่ายนั้น แม้
 จะเป็นหลักการที่ดีและสมควรยึดถือปฏิบัติตาม แต่ในปัจจุบันการแบ่ง
 แยกเช่นนั้นก็ยังไม่อาจทำได้ อาทิเช่น ในกรุงเทพฯ ตำรวจก็เป็นผู้สอบสวน
 จับกุม และสอบสวนฝ่ายเดียว ส่วนในภูมิภาคทางอำเภอก็มีอำนาจสอบสวน
 จับกุมและสอบสวนเช่นเดียวกัน และนายตำรวจตั้งแต่นายผู้บังคับกองขึ้นไปก็
 คงมีอำนาจสอบสวนจับกุม และสอบสวนเช่นอำเภอโดยอ้อมแต่คงว่าเหตุการณ์
 ยังปฏิบัติไปไม่ได้ ประกอบทั้งการสอบสวนของอำเภอในขณะนั้นไม่เท่าเมื่อ
 ครั้งการสอบสวนอยู่ที่อำเภอในสมัยแรกเริ่มและไม่ถึงขนาด เมื่อการสอบสวน
 อยู่กับตำรวจซึ่งทงนั้นจะเนื่องมาจากยังขาดความชำนาญ เพราะผู้เคยทำการสอบสวน
 ของอำเภอในสมัยแรกได้หมดตัวไป และอธิบดี รองอธิบดีตำรวจได้เสนอ
 ว่าในกรณีที่จะให้ตำรวจร่วมเช่นครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ จังหวัด เฉพาะในกรณี
 ที่จำเป็นเพื่อปราบปรามบ้าง ๆ การรวมเช่นนี้อาจจะเป็นผลดีแก่ การปราบ
 ปรามโจรผู้ร้าย เมื่อกรมตำรวจมีความเห็นแยกแยกออกเป็นสองฝ่าย คง
 กันไม่ได้ ประธานกรรมการจึงขอมติประชุม ผลแห่งการลงมติ ฝ่ายเห็น
 ควรให้ตำรวจร่วมสอบสวนด้วยมี ๖ คะแนน คือ นายพลตำรวจโท หดวงชาติ
 ตระการโกศล นายพลตำรวจตรี เผ่า ศรียานนท์ นายท้าว ทรงจำ หดอง
 อรรถพรพิศาล หดองอรรถปรีชาชนูปการ และนายร้อยตำรวจโท สังกรานต์
 ขุนสนิท ฝ่ายไม่เห็นด้วยมี ๔ คะแนน คือปรากฏหรือข้างคันทน์ ฝ่ายที่ไม่
 เห็นควรให้รวมซึ่งเป็นฝ่ายข้างน้อยขอสงวนไว้อภิปรายในสภา

เมื่อกรรมการฝ่ายข้างมากเห็นควรให้รวมแล้ว กรรมการก็ได้
 เกิดข้อคิดเห็นขอความต่อกรรมการผู้แทนรัฐบาลขอเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นการ
 เปรียบส่วนและรัดกุม จึงปรากฏในร่างเสนอมามากด้วยแล้ว

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๖
 รัฐสภา

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๑๓ และให้ใช้
ความต่อไปแทน

“(๑๗) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความว่า
ถึงเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้

- (ก) อธิบดีกรมมหาดไทย
- (ข) รองอธิบดีกรมมหาดไทย
- (ค) ข้าหลวงตรวจการกระทรวงมหาดไทยภาค
- (ง) ข้าหลวงตรวจการกรมมหาดไทย
- (จ) ข้าหลวงประจำจังหวัด
- (ฉ) มหาดไทย
- (ช) นายอำเภอ
- (ซ) ปลัดอำเภอขึ้นทูลรับประจำกิ่งอำเภอในจังหวัดอื่น นอกจาก
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี
- (ฅ ๑) อธิบดีกรมตำรวจ
- (ฅ ๒) รองอธิบดีกรมตำรวจ
- (ฉ ๑) ผู้บัญชาการตำรวจ
- (ฉ ๒) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
- (ฐ ๑) ผู้บังคับกองกลาง
- (ฐ ๒) รองผู้บังคับกองกลาง
- (ฒ ๑) ผู้กำกับตำรวจ
- (ฒ ๒) รองผู้กำกับตำรวจ
- (ค ๑) ผู้บังคับกองตำรวจ
- (ค ๒) ตำรวจตำรวจ
- (ก ๑) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนคร และจังหวัด
ธนบุรี ซึ่งยศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรี หรือ
เทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
- (ก ๒) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนครและจังหวัด
ธนบุรี ซึ่งยศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบ
เท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

๕๕
ทรงหมายความรวมถึงผู้รักษาการแทนเจ้าพนักงานต่งถาดแฉงหนนด้วย
มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และปลัด
อำเภอในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจ
สอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออาจ หรือเชื่อว่าได้เกิด ภายในเขต
อำนาจของตน หรือผู้ต้องหามักที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

อำนาจสอบสวนความผิดอาญาคานที่กล่าวไว้ในวรรคต้น เมื่อรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นว่าท้องที่ใดมีความจำเป็นเป็นพิเศษ เพื่อการ
ปราบปราม และได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาขอยกท้องที่นั้นแล้ว ให้นำตำรวจ
ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งประจำอยู่ในท้องที่นั้น มีอำนาจร่วมทำการ
สอบสวนได้ โดยอยู่ในความรับผิดชอบของนายอำเภอหรือข้าหลวงประจำ
จังหวัด แล้วแต่กรณี พระราชกฤษฎีกาซึ่งให้กำหนดเขตการหนึ่งไม่เกินหนึ่งปี

ถ้าห้ามในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจชั้นม
ยศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป และหรือ
ผู้ซึ่งรับศีลกรมตำรวจได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่งตั้งให้เป็นพนักงาน
สอบสวน จะต้องเป็นผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อของนายสืบตำรวจ มีอำนาจ
สอบสวนความผิดอาญาในเขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐
ความผิดอาญาที่เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนดังกล่าว โดยปกติให้เป็น
หน้าที่พนักงานสอบสวนนั้น พ้นไปเมื่อผู้ต้องหานั้น ในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ
เพศตาเนนคค เอนเตเมอเมเหตุจ่าประรอดเขยคความสะดอก จึงให้พนักงาน

สอบสอนแห่งของทตผู้ต้องห้ามที่อยู่ หรือถูกจับ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
สอบสอน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสอน
ให้อยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือ
ผู้รักษาทนแทน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ เจ้าพนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายอาญาได้ภายใน
เขตอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นหมายจับผู้ต้องหาที่มีอยู่ในอำนาจศาล ได้แก่พนักงาน
ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าก
งสถานีตำรวจ หรือผู้รักษาทนแทนที่มีคำสั่งตรวจนายร้อยตำรวจตรี หรือ
เทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๒) ถ้าเป็นหมายจับจำเลย หรือผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่
ศาล

(๓) ถ้าเป็นหมายค้น ได้แก่ศาล พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้น
ผู้ใหญ่ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้ากึ่งสถานีตำรวจ หรือผู้รักษา
ทนแทนที่มีคำสั่งตรวจนายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๔) ถ้าเป็นหมายขัง จำคุก หรือปล่อย ได้แก่ศาล

.....
.....

ประธานสภาผู้แทน : ทนถรรพชาภิการมีอะไรจะแดง
๑๕.๕๐ น.

นายเทียม ไชยนิทาน (ตาด) : ร่างพระราชบัญญัติกฤษฎีกา
ได้ประชุมพิจารณาแล้ว ก็มีสาระสำคัญในการแก้ไข ก็คือในมาตรา ๓
สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมนี้ ทกฤษฎีกาเพิ่มเติมไปจากร่างเดิมก็มี

บัญญัติได้ในมาตรา ๕ ซึ่งมีความว่า “ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่ง
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๓
 และให้ใช้ความต่อไปแทน” ข้อความร่างเดิมมีความว่า “มาตรา ๑๗
 พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และปลัดอำเภอในจังหวัดชั้น ๓ ยก
 จากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่ง
 ได้เกิดหรืออาจหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหามีที่
 อยู่หรือลี้ภัยภายในเขตอำนาจของตนได้” คณะกรรมาธิการพิจารณาสำหรับ
 มาตรา ๗ คณะกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลขอเติมข้อความเพิ่มเติมขึ้นไปอีก คือขอ
 ความที่กรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลขอเพิ่มเติมกับข้อความเพิ่มเติมดังนี้ คือเพิ่ม
 เดิมว่า “อำนาจสอบสวนความผิดอาญาตามที่กล่าวได้ในวรรคต้น เมื่อ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นจากองค์ใดมีความจำเป็นเป็นพิเศษเพื่อ
 การปราบปราม และได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมท้องที่นั้นแล้ว ให้นาย
 ตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจขึ้นไปซึ่งประจำอยู่ในท้องที่นั้น มีอำนาจร่วมทำ
 การสอบสวนได้โดยอยู่ในความรับผิดชอบของนายอำเภอหรือเจ้าหนัดประจำ
 จังหวัด แต่แต่กรณี พระราชกฤษฎีกานั้นให้กำหนดเวลาครั้งหนึ่งไม่เกิน
 หนึ่งปี” อย่างขอเพิ่มเติมข้อความไป คือเดิมตามร่างเดิมมีว่า ทางหัว
 เมืองให้อำเภอสอบสวน ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ตำรวจดำเนินการ
 สอบสวน แต่กรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าบางจังหวัดตามท้องเมือง บาง
 ที่มัตถมนจำเป็นก็ยากจะให้ตำรวจได้ร่วมในการสอบสวนนั้นด้วย แต่ให้เป็น
 อำนาจของรัฐมนตรีที่จะพิจารณาเรียกประชุมท้องที่เป็นแห่ง ๆ ไปแล้ว ควรจะให้ตำรวจ
 เข้ามาร่วมการสอบสวนด้วยก็ได้อีก ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็
 มีอำนาจที่จะพิจารณาเป็นแห่ง ๆ ได้ สำหรับในกรณีท่านรองอธิบดีกรมตำรวจ
 กรับรองใจว่าให้เท่าเพียง ๕ จังหวัดก่อนเป็นการทดลอง มีเป็นเหตุสำคัญแต่
 สำหรับในเรื่องกรรมาธิการก็มีความเห็นสองแนว แนวหนึ่งเห็นว่าไม่ควรให้
 รวมแต่อย่างฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรจะให้รัฐมนตรี มีอำนาจประกาศตั้งได้ขอเพิ่มเติม

นั้นได้ ผลที่สุดในการลงคะแนนฝ่ายผู้ ที่เห็นควรให้รัฐมนตรีอำนาจประกาศ
ให้ตำรวจรวมการสอบสวนได้เป็นบางท้องที่ที่กระทำความผิดกว่าประมาณ ๗ คดี ๕
คดี ประมาณ ๗ คดี ๕ เหตุผลทั้งสองฝ่ายก็ไม่น่าที่จะได้ในรัชชความที่กรมการ
ก็ได้ปรากฏได้โดยย่อ ๆ ว่า มีฝ่ายหนึ่งที่ไม่เห็นว่าการรวมด้วย คือปลัด
ให้เป็นอำนาจฝ่ายเดียว ก็มี น.ร.อ. เด่นชัย ๑ หลวงนรกิจ ๑ นายกิจจา ๑
นายเต็ม ๑ โดยมีเหตุผลจะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการ และเหตุผล
ประการหนึ่ง เดี่ยวหลักการปราบปราม เดี่ยวหลักความยุติธรรมซึ่งเป็น
หลักประกันของประชาชน แยกอำนาจประกาศที่ ๒ ประกาศที่ ๓ เป็น
การผิดความประสงค์ของรัฐบาลซึ่งแสดงไว้ว่าจะไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง ในการ
สอบสวนคดีให้ผิดจากปัจจุบัน ประกาศที่ ๔ ที่จะให้ตำรวจร่วมกับอำเภอ
เคยปฏิบัติอยู่ ครั้งหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าเกิดการเดือดร้อนในด้านประชาชนและ
การปฏิบัติ เพราะเกิดสับสนในการที่ข้าหลวงและนายอำเภอไม่มีอำนาจ
บังคับบัญชาได้ ประกาศที่ ๕ ที่มีอยู่ ไม่มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนแปลงประกาศ
ได้ เพราะการกระทำในเจตนาอันมาแต่ดี ฝ่ายที่เห็นว่าควรให้ตำรวจรวม
ในการสอบสวนก็เห็นว่าควรเพิ่มเติมรัชชความนั้นไม่ได้แปรจากหลักการเดิม
เพราะว่าหลักการรัชชความนั้นไม่ได้มีดังเหตุผลการณปัจจุบัน เพราะเป็นการ
เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบันซึ่งแสดงไว้ว่า กรุงเทพฯ การสอบสวนอยู่ กับ
ตำรวจ ส่วนในหัวเมืองคงอยู่กับอำเภอ การเพิ่มเติมบทบัญญัติก็แสดง
ว่าการสอบสวนในส่วนภูมิภาคคงอยู่กับอำเภอ บางกรณี บางท้องที่ให้ตำรวจ
สอบสวนอยู่ในความรับผิดชอบของอำเภอ การสอบสวนอยู่กับอำเภอ
เอง มีความสะดวกยิ่งขึ้น แต่ในเรื่องการแก้ไขในข้อหมิ่นแค้นคดี
จะวินิจฉัยด้วยดีควรเป็นประการใด

๑๕,๕๐ น.

นายเอื้อ ไชยบาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขอเสนอทางรัฐบาลจะขอกรมเรือนจำเพิ่มเติมจากที่คุณเต็ม ๑ ได้แสดงเมื่อต้น
เพราะว่าที่แสดงมานั้น บางทีจะยังไม่หมด อยากจะทราบเรียนในสภาน

ให้ทราบทั่ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งมีมานานแล้วนั้น
 เป็นประมวลที่ได้ทำไว้ด้วยความรอบคอบ ในประมวลนั้นมิให้อำนาจแก่
 กระทรวงมหาดไทยอยู่แต่เต็มภาคภูมิที่จะตั้งพนักงานสอบสวนจากใคร ๆ ก็ได้
 ที่จะพนักงานสอบสวน ด้วยเหตุนี้ในบางสมัยได้มีการตั้งตำรวจไปสอบสวน
 ส่วน บางสมัยก็ตั้งอำเภอไป ก็เกิดปัญหาทวนกันในระหว่างฝ่ายถือว่าให้ทาง
 อำเภอสอบสวนดีกว่าหรือฝ่ายถือว่าให้ทางตำรวจสอบสวนดีกว่า ได้มีอำนาจ
 เสนอกฎหมายแก่ โดยเหตุที่สภาพเวลานั้นถือว่าการยกกฎหมายนักเพื่อจะป้องกัน
 การสอบสวนของตำรวจจะไม่ได้รับผลทุก ๆ ทาง เพราะถ้ากระทรวงมหาด
 ไทยมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อประชาชน ในการที่จะรักษาความสงบเรียบร้อย
 รักษาความเมือง การที่จะยกประมวลคดีอำนาจกระทรวงมหาดไทยทั้งหมด
 แล้วจะเกิดความเสียหายหรือเกิดความเดือดร้อนเสียหายชกได้ ด้วยเหตุนี้จึง
 ได้คิดตั้งอภิบาลรัฐบาล ว่าจะพยายามไม่ให้ตำรวจสอบสวน ตั้งแต่นั้น
 มากฎหมายนั้นนั้นกระชั้นไม่คงรักษารูปไว้ตามเดิม ตั้งแต่นั้นมาไม่ปรากฏ
 ว่าทางรัฐบาล ทางกระทรวงมหาดไทยได้ มีการตั้งตำรวจไปทำการสอบสวนแก่
 ประการใด บัดนี้ท่านสำเร็จได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คดีอำนาจ
 กระทรวงมหาดไทยออกอย่างสิ้นเชิง คือห้ามไม่ให้ตั้งผู้อื่นนอกจากกรมการ
 อำเภอเป็นพนักงานสอบสวน เป็นการยกประมวลทั้งหมด ทางฝ่ายรัฐบาล
 ก็ยอมมหาดไทยก็ได้ดำเนินถึงความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางกาลสมัย
 อาจจะมีอำนาจจำเป็น เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้กล่าวรัฐบาลรับรองว่าจะ
 ไม่แก้ไขเรื่องการสอบสวนนั้นซึ่งในเวลานี้รัฐบาลก็ยอมรับอยู่ว่าไม่ได้แก้ไข
 ได้ฝ่าฝืนหรือพยายามอย่างไร นอกจากภาวะของประเทศชาติอาจจะมีขึ้น
 ในอนาคต ถ้าหากว่าเกิดมีความจำเป็นจะต้องทำการสอบสวนโดยอาศัยตำรวจ
 ไปร่วมบ้างแล้ว เมื่อนั้นอาจจะเกิดเสียหายชกได้ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยหรือ
 รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อความสงบเรียบร้อย จึงขอรับรองว่าเมื่อจะแก้ไข
 แก้ให้หมดไปทีเดียว ครั้นเป็นครั้งแรกก็ยกประมวลสำหรับบทนี้ ขอเพียงแต่
 เพิ่มเติมใจยาแก่ทั้งหมด ขอเพิ่มเติมแต่เพียงว่า ถ้าหากมีความจำเป็นอย่าง

ซึ่งขอให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจตั้งผู้ขึ้นไปทำการสอบสวนได้ด้วย ซึ่ง
หมายความว่าไม่ยอมให้มีทั้งการตรวจฝ่ายเดียว ให้มีตั้งร่วมกันด้วยทั้งการตรวจ
แต่อย่างใด ขอเพียงเท่านี้ ถ้าท่านจะว่าขอไปขอไปขอไป หรือไปขอไปขอไป
เรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบข้อเสนอนี้ได้เพื่อจะได้วินิจฉัยว่าควรจะเป็นอย่างไร

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : พระราชบัญญัติ

ฉบับนี้มาจากคนไปแสดงข้อเรียกร้องถึงเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ เพราะ
ฉะนั้นในความเห็นที่ว่าจะรักษาเสรีภาพของประชาชนเอาไว้ได้ก็ด้วย แต่ถ้าความ
สงบสุขของชุมชนชนกเป็นข้อกระแงหนึ่งที่จะเป็นประเด็นที่จะพิจารณาถึง ขอ
กล่าวในที่ประชุมสภาอย่างรวบรัดว่า เหตุที่กรมการฝ่ายข้างมากมีความ
เห็นว่าจะขอให้อำนาจรัฐมนตรีมหาดไทยได้ออกกฎหมายกระทรวงเพื่อจะประกาศใช้
เป็นบางจังหวัดในยามที่จำเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร เพราะ
เหตุว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายนี้ ผู้ที่รักเสรีภาพทุกคนย่อมจะ
เป็นหูเป็นตาอยู่แล้ว พฤติการณ์ที่ขอมาใหม่จะเป็นการเกิดโทษแก่ชุมชน
แล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเห็นงานรัฐบาลได้ทันที ปัญหาเรื่องการสอบสวน
จะให้อยู่แก่การตรวจหรืออย่างอื่นก็ดี เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันมานานมาหลายปี
ต้องผ่านข้อที่มีเหตุผลกัน แต่ถ้าขอให้ระมัดระวังสถานการณ์ของโลกที่แจก
จัดประเทศไทย การที่จะระมัดระวังความสงบสุขของประชาชนก็อาจจะได้ผล
ดีกว่าอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี๋ยว ทำความเข้าใจกันเสียก่อน
เกี่ยวกับเรื่องแสดงของกรมการ...

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอทราบเรียนว่าเมื่อ
นี้ต้นฉบับต้นหรือฉบับ

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ถ้ำปูน) : ฉะนั้นเป็นกระทรวงพิจารณา
การที่จะไม่ให้พิจารณาการระมัดระวัง เพราะฉะนั้นเมื่อกรมการ
แสดงเสรีภาพต่อที่ทางจะพิจารณาเรื่องความสำคัญมาตรา เมื่อพูดถึงของ

คนแต่สารพัดสิ่งกับของพระราชฐานในด้านต่างๆ ไป คำนวณมีหน้าตาสบถ
 สบถกับของงาน สมนัยเอาการสอบถส่วนมาให้คำตรวจหา ก็ทำความเคียดกรอน
 เรือๆ บัดนั้นจึงเปลี่ยนเป็นอาเภอ ความเคียดกรอนก็เหือดหายไป
 ข้อสำคัญนั้นการปราบปรามโจรผู้ร้าย ถ้ายกวางขันใหม่ เพื่อปราบปราม
 นั้น ก็คือหมายจะความอย่างไร ปราบปรามก็เพราะผู้ร้ายชุกชุมจน จะระงับ
 และสงบระงับความการสอบถส่วนต่ออย่างนั้นหรือ ไม่เสมอไป ข้อสำคัญนั้นอยู่ที่
 ในการสอบถส่วนนั้นความหาหลักฐานและเหตุผลแวดล้อมกรณีมาส่งมอบส่งมอบต่างหาก
 ไม่ใช่มีฝ่ายสอบถส่วนนี้ ผู้ร้ายส่งมอบ ไม่ใช่ ผิดหลักทีเดียว หลักของการปราบ
 ปราม หลักของการสอบถส่วนเป็นข้อใหญ่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 คำวินิจฉัยหน้าหน้าสอบถส่วนกับอยู่แล้ว อาเภอเป็นฝ่ายที่จะสอบถส่วนของงาน
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

๑๖.๐๗ 11.

นายทองดี อีสราขวิน (เจียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียน
 เสนอว่าได้ดูข่าวเรื่องมีผู้ไปเกิดตามตาม ที่ คณะกรรมการ ได้เพิ่มเติม
 นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยว่าข้าพเจ้าขอส่งหนังสือคณะกรรมการ ๑๖๖ เป็รับแจ้ง
 เสนอ ทั้งนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่าเมื่อเขาจะตนเอง ข้าพเจ้าได้ยื่นหนังสือ
 มาก ถึงรัฐบาลแต่รัฐบาลกระทรวงมหาดไทยเคยจดมอติด นาย ข้าเภอสารภ
 จังหวัดเจียงใหม่ ซึ่งเวลานั้นโยกย้ายไปอยู่อาเภอนาน้อย นายข้าเภอคนนี้ได้
 ถูกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งของมอซัพตได้เขมทำการยิง แต่เคราะห์ดีคน มอซัพต
 แต่ทว่าท่านผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตาย

ประธานสภาผู้แทน : เพียง เขาแต่ให้เรื่อง ขอเอาเรื่องละเขียด
 เพราะว่าคนที่ถูกคนเขาไม่ได้ชอยู่แก่ดงตน

นายทองดี อีสราขวิน (เจียงใหม่) : ขอประทานโทษ ท่าน
 ประธาน แต่ว่าข้าพเจ้าต้องอธิบายประกอบเหตุผล เพื่อไม่ให้ข้ออภิปราย
 ประกอบเหตุผลต่างจากคณะกรรมการ หรือส่งมาจึงจะเข้าใจได้อย่างไร

ข้าพเจ้าจะคงขอให้เห็นข้อเท็จจริงเสียก่อนว่า ถ้าหากว่าให้การสอบสวนอยู่แก่
 ทางฝ่ายอำเภอฝ่ายเดียวแล้วจะไม่ได้รับความยุติธรรม ซึ่งข้าพเจ้าได้ประสบ
 มาแล้ว คือเรื่องมีอยู่ว่า เมื่อเจ้าทุกข์แจ้งต่อนายอำเภอแล้ว เมื่อเขาถูกสอบสวน
 ยิ่งแค่เคราะห์ก็ไม่ตาย นายอำเภอหาได้เอาใจใส่ไม่ ทำไมนายอำเภอไม่
 เอาใจใส่กับผู้ที่ถูกสอบสวนยิ่ง เพราะว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเป็นผู้ใหญ่บ้าน จะเป็น
 ถูกมือของนายอำเภอ ในที่สุดนายอำเภอเรียกผู้ใหญ่นั้นมาสอบสวน
 ปากคำ เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วอันเป็นไปตามปกติเกี่ยวกับการสอบสวนคดี
 อาญาแผ่นดินใดๆ แล้ว ต้องสอบสวนทั้งสองฝ่าย เจ้าทุกข์และผู้ต้องหาแต่ฝ่าย
 เจ้าทุกข์ ไม่ได้ถูกสอบสวน ผลสุดท้ายนายอำเภอผู้นั้น ได้ตั้งเรื่องเสนอไปทาง
 อัยการว่าเรื่องนี้ไม่มีมูลความจริง ขอบ้างสั่งให้ฟ้องร้อง ผลสุดท้ายเรื่องค้าง
 เตงมาจนถึงเขาวงกตเอง ข้าพเจ้าได้ยื่นหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย
 ให้รับเรื่องสอบสวนโดยด่วน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ฝ่ายอำเภอสอบสวนฝ่ายเดียว
 แล้วข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ทางทศกิจของให้รวมกันทั้ง ๒ ฝ่าย จึงรับ คำวินิจฉัย
 หน้าที่ปราบปรามโดยตรง แต่ท่านอย่าได้มองถึงเจตนาปราบ เขาก็ตั้งคนออก
 ปราบปราม เมื่อถึงเจตนาสอบสวนพิจารณา เขาก็มีคนเข้ามาสอบสวนด้วย
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนข้อเพิ่มเติมของคณะกรรมการ
 ๑๖.๑๐ น.

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ฎหมายฉบับ
 นี้ข้าพเจ้าคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เสนอร่วมกับสมาชิก ๓ คนคือ คุณใหญ่กับคุณเขม
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ เมื่อสภาได้รับหลักการไปแล้วเข้าชั้นคณะกรรมการ
 ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้เป็นกรรมการด้วย คณะกรรมการได้รับจากข้าพเจ้ามี
 ทิศทางปรักหาหรือว่า กรรมการจะมีความคิดเห็นไปในทางของที่จะแก้ไข
 ข้าพเจ้าจะเห็นคือหรือไม่ว่ากรณีเหตุของอย่างไรถ้าหากว่าไม่เห็นด้วย นายขอ
 คำวินิจฉัยมาเป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ได้ซักถามข้อข้องใจหลาย
 หลายประการ ร้องใจความสำคัญที่สุดข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการ

ได้เปรียบก๊วไป แต่ในครั้งนั้นก็โปรดพระกันเป็นศักดิ์คงว่าจะใช้คำหนึ่ง
 จำให้นายตำรวจนั้น เมื่อทำการสอบสวนให้ยู่ ในบังคับบัญชาของนายอำเภอ
 ครั้นมาในขณะนั้นไม่ค้างอยู่ที่ ในบังคับบัญชาของนายอำเภอเลย ข้าพเจ้า
 ว่าดีหรือหรืออวยโยกาดีอย่างไรไม่ทราบ เหตุผลที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็มี
 อยู่ถ้า ครั้งหนึ่งเราได้ออกมาสอบสวนไปเลย แต่ฝ่ายตำรวจมาแล้วทุก ๆ
 จังหวัดภายในประเทศไทย และผลที่ได้รับครั้งนั้นคือความเดือดร้อนของ
 ประชาชนชาวไทย อย่างจะเรียกกันว่าเดือดร้อนแทบกระเด็น ทั้งนี้
 เหตุผลอยู่ที่ว่าตำรวจเป็นผู้ทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายแต่กลับมามีรายมา ซึ่ง
 จะพูดกับตามจิตสำนึกหรืออย่างไรโดยแน่แท้ก็คงจะคงเอาไทยให้ได้ และ
 เสด็จมาเอาบุคคลคนนั้นกระทำความผิดแต่จริงได้จับมา ครั้นเมื่อจับมาแล้ว
 ก็ทำการสอบสวน เขียนเอาที่ถามเขา เมื่อเขาไม่รับก็เลยเตะ ตี กระทั่งอะไร
 อยากรับผิดคน บางอย่างเขาเขาปราชญ์จะยิงเพื่อให้รับ ครั้นไม่รับของที่
 ไปถึงแล้วจริง ๆ ด้วย อย่างหมดยในสมัยนั้นมาจนทุกวันนี้ ผลก็คือราษฎรได้รับ
 ความเดือดร้อนกันในด้านนี้ และขอสงวนหนึ่งที่จะเห็นแก่ใจหรือ ๆ ไปว่าใน
 ส่วนนั้น ก็คืออาจราษฎรที่ถูกจับมาเมื่อไม่รับแล้ว ผลก็เลยเตะ ตี ให้
 หมด เมื่อตีให้จนแตกแตกหากว่าคือ เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจเจ้าพนักงานซึ่ง
 ทำความผิด ก็มีความผิดออกกระตองหนึ่งซึ่งเป็นความผิดทางอาญาอย่างร้าย
 แรงด้วย ในที่สุดบุคคลคนนั้นก็ถูกจำคุกเป็น ๒ กระตองไป เช่นถูกจับ
 ฆ่าปล้น และจะต้องถูกจำคุกจำคุกจำคุกเจ้าพนักงานออกกระตองหนึ่งอะไร
 อย่างนี้เป็นคน ความเดือดร้อนก็มากมายนัก ทงนี้ เราจะเห็นได้ว่า
 ในสมัยนั้น ๆ นายตำรวจของเราจะมีคนกลัวไม่พอ ความรู้อย่างไม่เราจะต้อง
 ทำการสอบสวน แม้แต่หาตำรวจที่มีความรู้ อยุ่ บางในทางกฎหมายก็ยาก
 ถึงแม้ในขณะนั้นเองก็อาจจะเรียนน้อยนัย ข้อดีภาคว่า นายตำรวจที่มีความรู้
 ในทางกฎหมายนั้นยังหายาก ที่มีอยู่ ในขณะนั้นก็เพียงแต่ภายในกรุงเทพฯเท่า
 นั้น ตามหัวเมืองนั้นก็มี เมื่อเช่นนี้แล้ว เราจะให้ตำรวจเข้าร่วมทำการ
 สอบสวนกับอำเภอโดยมีอำนาจเท่า ๆ กัน ผลที่ได้รับจะเห็นได้ง่าย ๆ ว่า

จระเข้ ๒ ตัว อยู่ในถ้ำเดียวกัน หรือวราชสีห์ ๒ ตัว อยู่ในถ้ำเดียวกัน ในที่สุดก็เกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อจับมาขายข้าเอเซียซึ่งเป็นเจ้านายฝ่ายปกครองของทกตองการให้ราษฎรอยู่ด้วยความร่มเย็นความดีด้วยดี เมื่อใครมีความผิดก็ลงโทษเข้าคุกคกรวาง เมื่อไม่มีความผิดฝ่ายปกครองก็มีเจตนาจ้างอยู่เอาตัวไป ปลดปล่อยไป แต่นายข้าราชการบางคนเป็นเช่นนั้นไม่ ลอกคองเขาเขาคูหรือเขาโหล่นเอง เมื่อเช่นนั้นดังในที่สุดนี้ในข้าราชการบางคนก็เลยคิดขบถคิดยกกบฏเมื่อขบถยกกบฏแล้ว ราษฎรซึ่งประจักษ์เห็นว่าพวกนี้ผิดก็เดือดร้อน นี่เป็นประการสำคัญ ซึ่งเราจะเห็นว่าถ้าให้รวมกันโดยไม่มีใครบังคับบัญชาแล้ว ราษฎรก็จะเดือดร้อน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรมราชการซึ่งฝ่ายข้างมาก เพราะความจริงต้องเป็นฝ่ายข้างมากเป็นผู้ชนะ เพราะนายข้าราชการตั้ง ๑ คนเป็นกรมราชการก็สู้ เดิมไปว่าการบังคับบัญชาอยู่ในความบังคับบัญชาแต่ความรับผิดชอบของนายอำเภอรหรือข้าหลวงประจำจังหวัดกับ ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนั้นอาจจะลุลอกไปได้ เพราะเหตุที่อาจเป็นผลดีอย่างมีทั้งการดีกับดีด้วยกัน โดยให้ทั้งในบังคับบัญชาของนายอำเภอรหรือข้าหลวงประจำจังหวัดด้วย เมื่อรับงานจากท่าน ผด้อย่างแน่นอนนั้นก็คิดว่าถ้ารวมของพวกนี้แล้วจริงอยู่ที่ กรมราชการได้ถืออำนาจเมื่อก่อนแล้ว กฎหมายฉบับนี้เปิดโอกาสให้รัฐมนตรีว่าการประกาศใช้เป็นไป ๆ ถูกแล้ว คำว่ามี ๆ นั้น เป็นประกาศ เป็นของประกาศอีก ประกาศกันเรื่อยไป ๑๐ ปีก็ได้ ทั้ง ๑๑ จังหวัด แต่ถ้อยส่วนรวมกันอยู่ในนั้นเองกระผมเองก็ไม่ใช่ว่าไม่ได้ใจรัฐมนตรีมหาดไทย แต่ว่าเมื่อมหาดไทยเห็นสมควรก็ใช้กันได้ เพราะกฎหมายมีขอบเขตอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้ตำรวจไปทำการสอบสวนร่วมกับข้าเอเซีย

อีกประการหนึ่ง เรื่องรัฐธรรมนูญช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย ท่านว่า วัตถุประสงค์ความอาญานัน เขาคำไว้วัตถุประสงค์มตรอบคอบ ไม่จำเป็นที่จะตั้งจัดการนักใช้กันบ่อย ๆ คล้าย ๆ กับว่ากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานันวิธีเขียนถึงกับไม่ต้องแก้ใช้กัน แม้แต่กฎหมายแพ่ง ในสำนักงานก็ใช้กันไปแล้วหลายครั้ง และข้าพเจ้าเองก็เคยแก้ไขวิธีพิจารณาความอาญากำตั้งแก้ไข

เพราะฉะนั้นเห็นใจก่อนแล้วขอขบถของมหมมาก ฉะนั้นเราก็คงจะ
แก้ไขข้อขบถพร้อมต่าง ๆ ให้อายุไป ข้าพเจ้าขอขบถเรียนกรมการศึกครั้ง
หนึ่งว่า ขอให้เพิ่มว่า ให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายอำเภอ และข้าพเจ้า
ประจำจังหวัดจะได้หรัยไม่

๑๖.๑๘ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (กรมการ) : ข้าพเจ้าเป็นกรมการ
ทางฝ่ายข้างมากตามที่ท่านร้องไห้นั้น ความจริงเราก็คงได้พบและปรับความเข้าใจ
กันเรียบร้อยแล้วจึงได้เดิม ซึ่งครั้งก่อนไม่มี ขอให้ท่านคิดในบรรทัดที่ ๔ ที่
ขีดเส้นใต้คือ “ให้นายตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งประจำอยู่ในท้อง
ที่มหมอำนาจร่วมทำการสอบสวนได้” โดยอยู่ในความรับผิดชอบของนาย
อำเภอหรือข้าหลวงประจำจังหวัด แต่แต่กรณี” นี้เรียกว่า ตำรวจชั้นไม่
อำนาจรับผิดชอบอะไรนอกจากไปรวมรวบรวมเห็นเท่านั้น ส่วนด้านนอกที่เก็บ
ได้นั้น จะฟ้องหรือไม่ ตำรวจจะมีอำนาจอะไร เพราะอยู่ในความรับผิดชอบ
ของนายอำเภอ ข้าหลวงประจำจังหวัด ถ้าท่านอำนาจตำรวจทำการสอบสวน
แล้วมันก็จะทำให้ผู้ต้องหาถูกตั้งโทษเสมอไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะเป็นที่
นั้นเสมอไป เพราะเหตุว่า ข้าพเจ้าเคยเป็นอัยการเป็นทนายความมา ข้าพเจ้า
เห็นว่าตำรวจที่ไม่ดีก็มี ไม่ใช่ว่าจะดีเสมอไป แต่คนใดที่มันดี คือนาย
อำเภอก็เหมือนกันไม่ใช่ว่าจะดีเสมอไป ปลัดอำเภอก็ไม่ใช่ว่าจะดีเสมอไป
ทั้งกรมการแก้ไขนั้น ยอมให้แก้ไขตามที่ขีดเส้นใต้ นั้น ก็เพื่อ
ประโยชน์แก่ความสงบสุขของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้เสนออะไรเสนอได้ จะต้องได้รับสั่งของพระบรมราช
โองการโดยอภัยบัญชา ในหลวงหรือผู้สำเร็จราชการลงพระปรมาภิไธย อย่างนี้
เป็นอันไม่ใช่ที่กระทรวงมหาดไทยจะประกาศ เพราะฉะนั้นจะต้องได้รับความ
ยินยอมของหลายท่านจากคณะรัฐมนตรีและจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และการที่
ที่ขอขบถจะประกาศอีก ๑๐ ปีก็ได้ แต่ขอให้ท่านเดาใจว่าประกาศครั้งหนึ่ง
ได้ถึง ๑ ปี ถ้าถึง ๑ ปีก็เป็นหมันไป แล้วในมหาดไทยก็รับรองว่าในชั้น

* ภาวะประกาศไม่เกิน ๕ จังหวัด สำหรับจังหวัดที่มีคดีอุกฉกรรจ์มากมาย ซึ่งไม่สามารที่จะปราบปรามให้ราบคาบได้โดยเร็ว

๑๖.๒๑ น.

นาย กู๋ เนาวรังสี (นครพนม) : เมื่อได้ฟังกรรมาธิการชี้แจงแล้ว มีความเห็นแย้งกับคำชี้แจงของท่าน ตั้งใจได้เรียนต่อไป คือตามพระราชบัญญัติของพิจารณากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม ข้าพเจ้ายังมีความเห็นขัดแย้งในหลักการเดิมตามที่กรรมาธิการแก้ไขมานี้ เห็นว่ามีความโน้มเอียงไปในทางที่จะตั้งอำนาจในการสอบสวนไปให้พนักงานตำรวจเช่นเดิม ได้มีอำนาจหลายท่านได้มีประวัติมาแสดงแต่เห็นว่า การสอบสวนครั้งแรกละเลย ทศกรมการอำเภอแต่จนมาปี ๒๔๗๔ โอนไปตำรวจ แต่เหตุใดในโอนกลับมากลับเอาเรื่องตั้งเหตุมาเป็นสิ่งกษณะยาน ซึ่งประชาชนเขาได้รับความเดือดร้อน ประเด็นความร้ายของนายอินมาถึงรัฐบาล รัฐบาลจึงได้โอนมาให้แก่ข้าพเจ้าอีก แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่า การสอบสวนจะอยู่ ทางกรมการอำเภอก็ดี หรือพนักงานตำรวจก็ดี ถ้าหาว่าพนักงานนั้น ๆ มีความผิดด้วยผู้ใดแต่ประการใดข้าพเจ้ามีความผิด แต่เหตุละเอียดยื่นหนึ่งไม่เข้าใจ คนเราลุกขึ้น ๆ จะเอ็งตั้งขึ้นเสมอไปตั้งจนมา ฉะนั้นถ้าหากว่าตำรวจเป็นผู้จับ ก็หาว่าจับผิดผู้สอบสวนเอง จะไปประท้วงถึงวิญญูชนทั้งหลายอาจระคายเคืองถึงเรา เพราะคนเราเข้าใจว่าเขาทำถูกเสมอ ในกรณีการแย่งกันน้อยหยดขยประกรรมาข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนต่อสำนักงาน ในสมัยซึ่งคดีอยู่ ในอำนาจของตำรวจสอบสวนนั้น เมื่อโอนมาทางอำเภอแล้วก็มีเหตุทชขงหรือมีเหตุผิดแต่แย่งแย่งกันเมื่อคดีอยู่ทางตำรวจนั้นจำนวนคดีที่พระราชอาณากรมขอย คดีเมื่อโอนมาอยู่ ในกรมการอำเภอแล้วคดีมีมาก ทั้งข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อความจริงที่เคยทำการเรื่องนั้นมาประมาณ ๑๐ ปีเศษ คิดมาถนอยนอย ตมกระทรวงทำนั้น สมัยหนึ่งซึ่งอยู่ กับกรมการอำเภอเขาจะควบคุมสั่งคดีหนึ่ง เมื่อเขาจะมาแจ้งคดีของลงสมุดแจ้งความ เพราะเขาเดือดร้อนมาแจ้งแจ้ง ก็ต้องตั้งให้เขา ทนกรณีโอนมากังตำรวจเขาแล้วเกิดมีพยานหลักฐาน ใครมาแจ้ง

ก็ถามว่ามพะยานหลักฐานหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ ไปหาพยานมา ท่านต้องคิด
 คดีอะไร ถ้ามีข้อเรื่องถึง ๑๐ เรื่องแล้วจะเอาอย่างไร ชื่อนข้าพเจ้าเคยทำงานมา
 ๑๕ ปี ในฐานะที่เป็นกรรมการอำเภอ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่
 ดำรงตำแหน่งนี้แล้ว ต้องหาอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องเอามากถ้าทำให้เกิด
 น้อยเนื้อต่ำใจฉัน เพราะประการเหล่านี้เป็นทประจักษ์แจ้ง ในความทรงจำ
 เห็นของประชาชนส่วนมากแล้ว เพราะฉะนั้นในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภา
 ผู้แทน และโดยเฉพาะที่ได้ไปเยี่ยมเยียนราษฎรเมื่อ ๒-๓ ฉันทหาย ๆ ก็ชาว
 เติญคูเหมือนกันจนคนเดียวของเขา พิจารณา พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญามาตรา ๕ เราจะแก้เป็นอย่างไร ๆ ทุก ๆ จังหวัดที่ข้าพเจ้า
 ไปไม่มีความเห็นสอดคล้องกันโดย เขาต้องการให้ช่วยที่กรรมการอำเภอ
 แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่ากรรมการอำเภอที่สอบส่วนนั้นที่คดีกรมตเดอกรม ถึงสำคัญ
 ที่จะให้การสอบสวนหรือคดีใจผู้ร้ายตนน้อยตอยตงกษยัต ๑ อาศัยรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยจะส่งคำสั่งไปยังข้าพเจ้าของประจำจังหวัด หรือนาย
 อำเภอ ขอให้เขามองคดีคดีพนักงานสอบสวนของท่าน ให้สอดคล้องวิธี
 ยึดกรรมแต่ ๆ แล้วราษฎรจะได้รับความสะดวก ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 ในครั้งนั้นข้าพเจ้าคนหนึ่งขอขยนิยตามร่างเดิมไม่ควรเปลี่ยนแปลง แก้ไข ตามที่
 คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม

๑๖ ๒๖ ๒๖

หลวงอรรถปรีชาอนุปการ (กรรมาธิการ) : ก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าจะ
 อภิปรายเรียนว่าข้าพเจ้าขมมาช แรงในกรณีนี้ นอกจากในฐานะที่เป็นกรรมา
 ธิการแล้ว ข้าพเจ้ามีจิตใจที่จะอภิปรายเรียนว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพนักงาน
 ยึดกรรมซึ่งเป็นคนกลาง ในการรับอำนาจการสอบสวนทั้งฝ่ายตำรวจและอำเภอ
 มีภารกิจหลักฐานในการสอบสวนเป็นประการ ดังนั้นข้าพเจ้าใครจะเรียนต่อสภา
 คณะผู้เลอการ การสอบสวนเช่นเดิมเมื่อครั้งยัง แก้อาเภอ พนักงานยึดกรรมมีความ
 รู้ถึงวิธีการปฏิบัติงานสะดวกมาก เพราะเหตุว่าอำเภอได้ทำการสอบสวน
 เป็นเวลาช้านานมีความชำนาญ มีความรู้ ในทางกฎหมายพอสมควร ครั้นต่อ

มาเมื่อการด้อยส่วนนั้นโอนกลับมาซึ่งตัวจริงแต่ในชั้นต้นก็ตั้งการด้อยส่วน
 นมการขาดตกบกพร่อง ทั้งนั้นก็เพราะการชำนชำนาญยังไม่พอ แต่ต่อมาเมื่อทาง
 ตัวจริงได้ทำการด้อยส่วนนานพอสมควรแล้วการด้อยส่วนก็แปรเปลี่ยนเป็น
 ด้อยสภาพใกล้เคียงกับเมื่อครั้งที่อยู่กับข้าพเจ้าเหมือนกัน ครั้นมาบดินการ
 ด้อยส่วนในสองภาคนี้มีไดโอนไปยังอำเภอเท่าที่ไปปรากฏการด้อยส่วนเข้ามา
 ทางพนักงานอัยการกรมชอชขาดตกบกพร่องอยู่บ้าง แต่ตั้งความอัยการด้อย
 ของอำเภอหนึ่งไม่ถึงขนาดอำเภอสุคเตา หรือไม่ถึงขนาดตัวจริงเท่าที่ชำนาญ
 งานมาดี ต้องมีการทบทวนและแก้ ตั้งความคิดไม่ควรด้อยกันเสียอยู่ บางครั้ง
 ทนข้าพเจ้าเข้าใจว่าเนื่องจากความไม่ชำนาญ นอกจากพนักงานด้อยส่วน
 ทางอำเภอบางท่านยังไม่มีความรู้ เพียงพอในการด้อยส่วน ขยวงว่าใช้ปกติ
 อำเภอซึ่งคิดว่าเข้ามาทำการด้อยส่วนด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การทบทวนการ
 ได้มีการแก้ไขก็จะให้อำนาจตัวจริงเข้ามาช่วยในการด้อยส่วนด้วย การ
 ด้อยส่วนหาใช้อยู่ กับตัวจริงโดยตัวจริงไม่ ตั้งที่ความดีมาซึ่งผู้เถียงได้โดย
 ว่าได้เคยขอให้กรรมการแก้ไขไปในทางที่ควรให้ตัวจริงช่วยในวิธีอันเป็น
 ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหตุเข้าใจกันหาใช้หมายความว่าความดีอันใดก็เป็นผู้ด้อย
 ตัวจริงก็จะมาร่วมในการด้อยส่วนไม่ เพราะการด้อยส่วนนั้นเป็นอันรวม
 กันด้วย ตามกฎหมายกำหนดพนักงานอัยการเป็นอันรวมด้อยกันอยู่ แม้จะ
 เช่นนี้ กรรมการจึงได้แก้ไขไปในทางที่ควรเข้ามาช่วยในการด้อยส่วน
 ในความรับผิดชอบของนายอำเภอ ซึ่งทางตัวจริงนั้นทำไม่ได้หรือทำไม่ได้ไม่
 ขยวงไว้แต่ เมื่อท่านผู้เถียงได้ตั้งคำถาม ถ้าหากว่าตัวจริงเข้ามาช่วยด้อย
 ตัวจริงแล้วผู้รับเองแต่ก็มาทำการด้อยส่วนเสียเอง เพราะอาจจะไม่ได้รับ
 ยศหรือตำแหน่ง ข้าพเจ้าใคร่ขอทราบเรื่องนายผู้เถียงและตั้งชื่อของนายผู้
 ตัวจริงจ้ะไม่ ทางอำเภอก็มีอำนาจเป็นส่วนตัว และอำนาจเหมือนกัน
 ที่จะจับกุมและทำการด้อยส่วน ถ้าหากจะตั้งว่าการด้อยส่วนนั้นด้อยส่วนโดย
 ทั่ว ผู้จับกุมเป็นผู้กระทำไม่ได้ รับผิดชอบด้วย ข้าพเจ้าเกรงว่าจะ

ไม่ถูกต้องนัก อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าว่า ย่อมยากกว่าผู้ต้องโทษจะ
เป็นตำรวจที่ดีหรืออาเภอดี ถ้ามีความรู้ ในทางกฎหมายมีความซื่อสัตย์
สุจริตแล้ว ประชาชนย่อมไว้วางใจความยุติธรรมได้

อีกประการหนึ่ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เห็นว่า เมื่อตำรวจซึ่งเป็นผู้
จับแต่ทำการสอบสวนเสียเองเช่นนี้ ก็จะต้องเอาถิ่นที่อยู่ และจะต้องฟ้อง
ข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องว่าอำนาจการฟ้องนั้นหาได้อยู่ที่ตำรวจหรืออาเภอไม่ อยู่
ที่พนักงานอัยการ พนักงานอัยการเป็นผู้ที่จะพิจารณาการสอบสวนนั้น โดย
รอบคอบถูกต้องอันหนึ่ง ซึ่งเป็นหลักประกันแก่ประชาชน นอกจากนั้นตาม
ที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็นเป็นผู้สอบสวนและ
เป็นผู้จับฝ่ายเดียวด้วยซ้ำ ไม่ใช่เจ้าพนักงานฝ่ายอื่นเป็นผู้จับ การสอบสวน
ของตำรวจในพระนครได้เป็นไปโดยเรียบร้อย ซึ่งพอจะเห็นได้ชัดแจ้ง
ว่า เพราะเหตุนี้เองจึงไม่ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายนี้ประการใดโดย
กับในส่วนกลางนี้ทำให้ตำรวจเป็นทั้งผู้สอบสวนและจับกุมอยู่

๑๖๖๖ น.

นายไกรส สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมการได้
กล่าวประจบประแจงท่านอธิบดีไปไม่ทันของแต่ก่อนปัญหาการสอบสวน
จะหรือโดยอัยการบุคคล ท่านประธาน ข้าพเจ้าอยากจะย้อนถามกรรมการอีก
เมื่ออยู่ ที่บุคคล การที่เอาตำรวจเข้ามาสอบสวนตำรวจแสดงผิด เมื่อ
ตำรวจมีอำนาจจะพาเอาอาเภอไปด้วย เหตุใดจึงเอาตำรวจมาสอบสวน
ไม่ฟังผู้เสียหายแล้วเอาตำรวจมาเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าสงสัย
เป็นอันมากว่า อยู่ดี ๆ ทำไมจะต้องเอาตำรวจไปด้วย มีเหตุบกพร่องประการ
ใดหรือ บ้านเมืองเหลวเตอะอย่างไร กรรมการจึงจะยอมตำรวจไปร่วม
การสอบสวนด้วย นี่ข้าพเจ้าสงสัยเจตนาอันแท้จริงที่ส่งชโย โฉน ข้าพเจ้าขอ
แสดงให้ท่านประธานเห็นว่า ถ้าเราไปตามที่หมู่บ้านหรือเมือง เมื่อตำรวจจะ
สอบสวนผู้ต้องหาแล้ว แต่พากันตั้งจังหวัดตัวเป็นอันมาก เหตุใดประธานจึง
พอมองตำรวจสอบสวนเช่นนั้น ท่านประธานคงจะทราบคงจะถามก่อนเป็น

อย่างไร ข้าพเจ้าขอประทานอภัยโทษที่จะกล่าวเล็กน้อย ท่านประธานคงจะ
 ให้อภัยและให้อภัยแก่ข้าพเจ้า ทำไมข้าพเจ้าจึงถือความเกลียดชังให้แก่ประชา
 ชนพลเมืองในชนบท แต่ก่อนข้าพเจ้าไปตามบ้านตามช่องแล้วไม่มี อาหารกิน
 ไร่ป่าน้อย ไร่ ป่า ไร่ ไร่ ตามบ้าน เห็นตกลำข้าวที่ปล้ำได้จับ เป็นเหตุได้รับความ
 ความทรมาน ข้าพเจ้าขอประทานอธิบายทักท้วงอย่างมาเล็กน้อย ประชาชน
 ทวาดกตัญญูมาก เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเปลี่ยนให้อาเภอด้อยลง เมื่อข้าเภอด
 ด้อยลงแต่ประชาชนก็คอยสับบายใจ คอยสับบายอารมณ์ จน และ
 หวังว่าจะได้รับความเป็นธรรม แต่ทว่าข้าพเจ้าไม่ได้ยกย่องว่าคณะกรรมการ
 การอำเภอดีเสมอหรือเป็นเทวดา หรือให้ความเป็นธรรมต่อทุกคน คณะ
 กรรมการอำเภอที่ไม่ยุติธรรมก็มี แต่ข้าพเจ้าจะขอเหตุผลดังนี้ คือว่าถ้า
 ให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมในการด้อยลงกับอำเภอแล้ว ข้าพเจ้านั้นแหละจะเป็น
 เหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทกับคณะกรรมการอำเภอ ทำไมข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น
 เพราะทุกวันนี้เขาแย่งกันอยู่แล้ว เมื่อเขามาช่วยด้อยลงอำเภอกับ
 ข้าพเจ้าเกิดมีปากเสียงกันขึ้น นายอำเภอไปอำเภออย่างนั้น ข้าพเจ้าบอกให้
 ทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าบอกว่าคุณไม่ได้รวมกับอำเภอ การขอขยี้เงินเดือน
 เขาก็ไม่ได้ให้นายอำเภอขอให้ เขาขึ้นโดยตรงต่อกรมข้าพเจ้า แต่จะเขาอะไร
 มาประกันว่า นายอำเภอจะเอาอะไรไปบอกคุณนายร้อยข้าพเจ้าที่ไปด้อยลง
 ด้วย ขอให้ท่านสามารถพิจารณาว่านายข้าพเจ้าเข้าร่วมด้อยลงกับ คณะ
 กรรมการอำเภอด้วยแล้ว คณะกรรมการอำเภอไม่มีอำนาจบังคับบัญชา ไม่มี
 อำนาจจะให้การตั้งโทษนายข้าพเจ้าผู้ใด และการด้อยลงจะด้อยลงตาม
 ความประสงค์ของผู้วางใต้หรือ ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานได้โปรดคิดในข้อ
 นี้ด้วย และที่คณะกรรมการได้พูดอภิปรายไปเมื่อก่อน เมื่อก่อน
 คณะกรรมการอำเภอด้อยลงคดีที่กลุ่มนั้นคงจะแนบเนียน และกล่าวฟ้อง
 ได้ และกล่าวถึงโทษได้ นี่แสดงให้เห็นว่าการด้อยลงของคณะกรรมการ
 อำเภอด้อยลงเท่ามดมรดกภาพสูงกว่าคณะกรรมการอำเภอในสมัยนั้น ขอน
 ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วยกับกรรมการท่านนั้น ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ท่านฟังว่า

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นทุกถกถกทำไมถึงอ่อนไป ข้าพเจ้าจะเรียนให้ปรากฏว่า
 ทกถกนั้นทนายความมาก มีทกถกหมายเป็นอันมาก เมื่อเกิดคดีแล้ว เขาตั้ง
 ด่วนเสียมต้นพยานตามหัวบ้านหัวเมือง แล้วกรรมการอำเภอทยอยจะ
 บังคับขู่เข็ญพยานปลุกพยานจนทำให้คดีเดินไป จะตั้งต้นพยานเท่าที่
 เห็นจริง ด่วนตั้งต้นด้วยความยุติธรรม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต คดีตามที่เป็น
 ชย มีศาล มีอัยการ พนักงานอัยการก็ตั้งต้นตามคดีนั้น อัยการจะตั้งต้น
 พยานออกหรือเมื่อเป็นอย่างนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมการอำเภอตั้งต้นมาก มีใจเป็น
 ขจรเพราะอะไร เพราะว่าพระราชกำหนดกฎหมายได้มอบอำนาจให้กรรมการ
 อำเภอโดยเฉพาะเป็นผู้รับผิดชอบ นายอำเภอเท่ากับกระโถนของพระโรง คาม
 พระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น ตำบลอกจำไม่มีอำนาจหน้าที่ใดเลย ก็ต้องเป็น
 หน้าที่ของนายอำเภอ ซึ่งเป็นกระโถนของพระโรง มีอำนาจในการตั้ง
 ทกถกตั้งขอร้องประชาชนพลเมือง มีหน้าที่เฉพาะอย่างขง โทษานเมืองมีความ
 เจริญก้าวหน้าเจริญไปตามชนบท มีการศึกษา อยู่ในศีลธรรมอันดี ไม่
 ให้มีการโจรผู้ร้ายสุกเผ และให้พลเมือง ตามาหากันคชน หน้าที่คณะกรรมการ
 อำเภอและมีความหมาย เช่น ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรทุกคนและทุกฝ่าย
 ไม่ใช่อำนาจการวินิจฉัยหาข้อยุติ เพื่อบรรณคนเข้ามา ประทานโทษ
 รัฐบาลไม่ได้โทษตำรวจเช่นนั้น ทนายหม่อมมีความพิทักษ์สันติราษฎร์
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าความความเป็นธรรม ข้าพเจ้าเคารพเป็นอย่างยิ่ง ที่ไม่ใช่
 ตำรวจนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบ ตำรวจทงนั้น เขามเป็นชอบทบา แต่ไม่มีอำนาจ
 เหลือเกิน ไม่ชอบใจราษฎร เตะได้ แต่ราษฎรจะฟ้องใคร ฟ้อง
 อื่นหรือ อื่นก็บอกทำไม่ได้ อำเภอก็เรียกมาอย่างไร ไปฟังกันที่นั่น
 อยู่ในใจ เมื่อกับข้อเท็จจริงก็อยู่ตามชนบท ราษฎรไม่มคพง มีทพงแห่ง
 เคียงแคว้นขอพยานอำเภอและกรรมการอำเภอ ถ้าได้รับความไม่เป็นธรรมจาก
 ตำรวจนั้นเขาหาหมายอำเภอ ทนายอำเภอเรียนผู้กำกับผู้กำกับคือบรมตำรวจ
 นเป็นการจริงกับชนบทเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธานเค
 เพื่อจึงโดยขอ และเวลาของข้าพเจ้าเกือบจะหมดแล้วจึงจะมี ท่านประธาน

เป็นเรื่องของคน) เอาเรื่องของคนเกิดเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติข้อ
ให้ไว้แก่ตำรวจ เพราะว่ากลัวมากกลัวกัน ทางอำเภอจะต้องมีภรรยามากมาย
อดอย่างหนึ่งปิ่นก่ไม่มี หมวกแคปก็ไม่มี เขาก็ไม่กลัว และอำเภอหนึ่งขอ
ให้เขาใจว่าเรื่องร้อยแปดพันเก้า อย่าเข้าใจว่าอำเภอคือเสมอไป ยิ่งฉิบหาย
ใหญ่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนให้โอนไปอยู่ ตำรวจดีกว่า

๑๖.๕๕ น.

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ผมขอประทานโทษที่จะขอกราบเรียนหลักสำหรับรัฐบาลเด็กเล็กน้อย คือเท่าที่
อภิปรายกันมาบางท่านอาจจะเข้าใจผิดว่ารัฐบาล ขอ โอน อำนาจ การสั่งบงคน
จากอำเภอไปให้แก่ตำรวจ คือความจริงรัฐบาลเองเป็นผู้ให้อำเภอเป็นอยู่
ทุกวันนี้ยังไม่เคยบอกขอเปลี่ยนให้เป็นตำรวจ แต่มีคนเมื่อเกิดมีการแก้
ประมอด ซึ่งเมื่อเกิดมีการแก้ประมอดแล้วก็อยากจะถือโอกาสตั้งข้อของกัน คือ
ว่าไหน ๆ จะแก้ ซึ่งเดิมรัฐบาลเองกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งเป็น พนักงาน
สั่งบงคนใดคนหนึ่ง จะใครก็ได้ แต่คนรัฐบาลไม่เคยตั้งใครนอกจาก
กรมการอำเภอ เมื่อมีการแก้ประมอดเขาก็จำเป็นต้องขอเรียนต่อสภา
ด้วยความรอบคอบ เพราะว่าเมื่อแก้ประมอดเขา แปลว่าคือไปจะใช้ไม่
ได้ นอกจากอำเภอ ผมก็คิดว่าอย่างที่จะเรียนเป็นการขอของกัน คือว่า
ในบางกรณีนี้เหมือนกัน เราไม่อาจจะไว้ใจในเรื่องความสามารถและการ
สั่งบงคนซึ่งบางท่านคงเข้าใจเช่นไร และในเรื่องตำรวจให้มีความไม่เป็นธรรม
อาจจะมึนบางบางกรณีที่ใช้อำนาจอาจจะไม่ให้ความไม่เป็นธรรม ในกรณีเช่น
นี้ควรจะให้รัฐบาลทำอย่างไร ต้องบังคับกันตามกฎหมาย ซึ่งหาข้อแก้
ว่าบาง และบางขณะเราจำเป็นต้องใช้ในการปราบปรามและจะให้ตำรวจ
สั่งบงคนเอง อันนี้อาจที่จะขอของกันที่จะมาขอกฎหมายชนกจะ
ไม่มี รัฐบาลเองก็ยืนยันอยู่เสมอว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอุดมคติเช่นนั้น
หรือหลักการเช่นนั้น เพราะฉะนั้นขอให้เป็นที่เข้าใจว่า เวลานี้ไม่ใช้รัฐบาล

มาขอโอนการสอบสวนจากข้าเถอให้ฝ่ายตำรวจ เพียงแต่ขอแยกเพียงเล็กน้อย
 ก็ขอให้มีหมวดหน่วยเดียวว่า เมื่อจะออกกฎหมายบังคับให้อำเภอเป็นฝ่าย
 สอบสวนฝ่ายเดียวแล้ว ก็ขอให้มีข้อยกเว้นไว้ว่าบางขณะในโอกาสอันจำเป็น
 อย่างยิ่ง ขอให้รัฐบาลมีอำนาจขออำนาจจากพระเจ้าแผ่นดินประกาศกฎหมาย
 ให้รัฐบาลนั้นตั้งกรรมการสอบสวนร่วมกันโดยอำเภอและตำรวจร่วมกัน ถ้า
 อำเภอเป็นหัวหน้า ราษฎรเป็นคนทำผิด อย่างคุณเสี่ยว คดีดังกล่าวคือให้อำเภอ
 เป็นหัวหน้า ข้อความที่แตกต่างอาจจะไม่ตรงกับคดีความเข้าใจทางรัฐบาลก็
 ในเขตของที่จะยกเว้นนั้น เพื่อให้ตรงกับที่ท่านสมาชิกเจ้าของร่างตั้งการ
 ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนี้

๑๖.๕๗ น.

นายเพทาย โชคินุชิต (ธนบุรี) : ในฐานะที่กรรมการซึ่ง
 สภานได้แต่งตั้งไปได้ไปแก้ไขข้อความในพระราชบัญญัติประมวล อธิปไตย
 ความอาญา แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ โดยเนาะอย่างยิ่ง ให้อำเภอรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยจะประกาศกฎหมาย ให้ทางเจ้าหน้าที่ของทาง
 ษณนายร้อยกรขึ้นไป ได้มีสิทธิที่จะเข้าไปเป็นผู้สอบสวนร่วมกับ
 มาแล้วเป็นเวลานาน ความจริงเราพูดกันมากไป การสอบสวนกับอำเภอ
 หรือตำรวจ ไม่ต้องพูดกันแล้ว ในกรุงเทพการสอบสวนอยู่กับตำรวจ
 สอบสวนหัวเมืองอยู่กับอำเภอตามกฎหมายบัญญัติด้วยแล้ว แต่ว่าเดิมเรา
 แข่งกันกำหนดใหม่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องคอยตรวจกันไป ได้มีสิทธิเข้ามา
 สอบสวนร่วมกับนายอำเภอในเขตบริหารชั้นนอก เมื่อมีโรฎราชกุมารใน
 บางยุคบางสมัย แต่ตั้งแม้กระนั้นก็ตามในฐานะที่เป็นผู้บัญญัติกฎหมายแล้ว
 หักถ้าจำเป็นในการเขียนกฎหมายออกไป สภานควรจะหาเหตุผลถึงให้
 มากที่สุด คือเหตุผล เหตุผลเป็นเหตุผลสำคัญรัฐบาลจะต้องพิจารณาโดยรอบ
 คอบ เหตุผลเรื่องนี้ ทกกรมการชางอาจจะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับคณะ
 กรรมการอำเภอมาสอบสวนร่วมกันเพื่อให้ใคร่ผู้ร้ายบางคนงั้น ไม่เป็นเหตุ
 ผลที่พึงพึงได้อย่างที่สมาชิกผู้แทนบางท่านได้อธิบายแล้ว สภานหมาย

ความจำเหตุผลที่จะอธิบายนั้น ประเด็นสำคัญนั้น คือว่า แต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่
ฝ่ายตำรวจเข้ามาตั้งแต่ชนรอบนครขึ้นไป แล้วโจรผู้ร้ายจะเบาบางลง ใน
ชนบทเขาอยากจะขอหลักฐานจากกรมตำรวจว่า ท่านมีสถิติหรือหลักฐาน
อย่างไรที่จะยืนยันได้ว่า ถ้าตำรวจมาร่วมสอบสวนกับนายอำเภอแล้วโจรผู้
ร้ายจะไม่มี หรือเบาบางลง ท่านมีไหม ท่านยืนยันได้ไหม ท่านมีสถิติไหม
ที่จะเอามายืนยันในสถานที่ ท่านก็ไม่มี แล้วท่านจะให้เรายายกเงินในข้อที่เป็น
กรณีคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนต่อกรมตำรวจในฐานะ
ที่เป็นผู้ขอให้เพิ่มเติมใจความลงไปนั้น เราจะต้องพิจารณาเหตุผลที่ว่า
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าข้าพเจ้าจะกล่าวเอาในฐานะที่เมื่อก่อนนั้น ใน
เขตจังหวัดชั้นนอกหรืออำเภอชั้นนอก เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้สอบสวน
โจรผู้ร้ายก็มีในบางเวลาที่โจรผู้ร้ายชุกชุม ในขณะนั้นทำไม่ถึงรัฐบาลที่เป็น
ผู้รับผิดชอบจึงไม่มกฤษฎีกาหรือกฎหมายอะไรทั้ง ๆ ที่เมื่อเวลาเดิมภาคภูมิ
ให้คณะกรรมการอำเภอไปร่วมสอบสวนกับตำรวจบ้าง โดยเหตุผลที่จะให้โจร
ผู้ร้ายเบาบางลง ทั้งนี้เพราะว่าในครั้งนั้นเขาคิดเหมือนกัน แต่เห็นว่าไม่
สมควรอย่างนั้น คือไม่ได้ผล ถึงแม้จะให้ใครไปสอบสวนเท่าไรก็ตาม การ
สอบสวนของโจรผู้ร้ายนั้นไม่ใช่อยู่ที่การสอบสวน

ข้าพเจ้าอยากจะยกตัวอย่าง ในกรุงเทพฯ และชนบทตามนิยามน้อย
ของจังหวัดหนึ่ง หรือมากกว่าต่างจังหวัด เท่าที่ตำรวจสอบสวนอย่างนี้ ถ้า
ในกรุงเทพฯจะลงมือ ทำไม่ไม่ให้เป็นกรณีการอำเภอไปช่วยตำรวจสอบสวน
บ้าง ถ้าใครลงมือ ไม่ให้มีโจรผู้ร้าย ยิงกัน ฟันกัน จักัน ถ้าไปถึงไม่
เป็นของตำรวจอำเภอไปช่วยตำรวจบ้างแล้ว มันเป็นเรื่องไม่เกิดผลในเรื่อง
ที่จะขอตำรวจไปช่วยนายอำเภอแล้วโจรผู้ร้ายจะเบาบางลงได้ มันมีเหตุผล
อะไรหรือ มีหลักฐานอะไรยืนยัน มีสถิติไหม ก็ไม่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ข้าพเจ้าจะขอถวายให้ฟังถึงการที่จะเอาเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งแต่รอบนครขึ้นไป
ร่วมการสอบสวนกัน อาจจะเป็นเหตุผลที่จะฟังได้หรือไม่ คือว่าการที่จะเอา

เจ้าหน้าตารวจชนนายร้อยตรี ชนไป นมาร่วมการ สอดส่อง กับคณะกรรมการ
 อำเภอ นั้น มันไม่ได้ผลของชนแต่อย่าง ชาติเจ้าจะให้ฟังว่าไม่ได้ผลของชนและ
 ของมันมันอย่างนี้ ถ้าหากว่าคณะกรรมการอำเภอมาพบเจ้าหน้าตารวจ ซึ่งได้
 ทำการสอดส่องกัน ได้สัมนอกกัน ไม่นอกหรือค้างถึงได้ภาพของประชาชน
 โทษของทมน คือเราต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ที่เรารับเข้ามานั้น เขาจะต้อง
 บริสุทธิ์ ที่จะขอให้ความเป็นธรรมแก่เขา คือกฎหมายของสันนิษฐานของ
 ใจก่อนว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ นี่เป็นหลักการปกครองซึ่งจะมีต่อประชาชน
 พดเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าทางตำรวจ ทง
 อำเภอไปร่วมกันสอดส่องที่ชาติเจ้าทางชนทางดองจะไม่ได้ผลอย่างนี้ ทงศา
 รวจทงอำเภอไปสอดส่องร่วมกันจะเขาคิดให้ได้ คนที่จับมาได้สันนิษฐานว่า
 บริสุทธิ์สันนิษฐานว่าจริงๆ จะเขาคิดกันประชาชนแน่ ตำรวจและอำเภอสม
 ยกัน ประชาชนแบบในกรณีเช่นนี้ใช้ไม่ได้สันนิษฐานว่าตำรวจและอำเภอไม่
 กันผลแห่งการสอดส่อง ผลแห่งการร่วมกันไม่ได้ผล ชาติเจ้าได้เสนอว่าอย่าง
 นี้การที่จะเขาคำรวจไปร่วมกันกับคณะกรรมการอำเภอจะไม่ ได้ผลของชนทาง
 แล้วผลของงานก็ไม่ได้อะไรเลย เหตุผลในการที่จะเขาคำรวจอำเภอมา
 ร้อยคณะกรรมการอำเภอดำเนินการสอดส่อง ช่วยได้ช่วยไร เพิ่มปริมาณเดือน
 โจรผู้ร้ายเยี่ยมไปอย่างนั้นหรือ คือเหตุผลอะไรที่ห้ามจะเขาคำรวจเข้ามา
 หรือว่าถ้าเขาคำรวจเข้ามาดองจะใช้ อธิการแบบบังคับ ใช้ อธิการใช้ตาม
 อย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งผิดหลักในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่ท่าน
 เป็นองค์การปกครองอยู่แล้ว ซึ่งผิดทงนั้น ใช้ไม่ได้ดังทางเดียว ไม่มีเหตุผล
 อะไรที่จะสันนิษฐาน ทงให้เป็นทงเชยลขนาฟึง ประเด็นสำคัญคือ ทงโจรผู้ร้าย
 จะเบาบางหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาติเจ้าจะหนักตัวอย่างถ่วงการสอดส่อง
 ของตำรวจ คือว่าชาติเจ้าอยากจะทำบางเด็กน้อย เพราะเหตุว่าชาติเจ้า
 ก็มีจิตใจอันแข็งไปทางฝ่ายอำเภอเขา ไม่ควรจะพูดหลุด แต่ถ้าให้ตำรวจ
 เข้ามาร่วมดองแล้ว โจรผู้ร้ายจะเบาบางแล้ว จะเบาบางได้อย่างไร ซึ่งชาติเจ้า

เป็นห่วงถึงตัวเสรีภาพของราษฎร คือตัวอย่างที่ข้าพเจ้าได้มา ข้าพเจ้าไม่
ชอบวิธีการสอบสวนของตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตของจังหวัดนครบุรี
คดีในเรื่องการซ้อมผู้ต้องหา ข้าพเจ้าขอเวทนา มรายนางข้าพเจ้าเคยมาหา
ขบวนการตำรวจ เพื่อบริการการวินิจฉัย ซึ่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจซ้อม
กระทำด้วยเกือกหวัดแห่งหนึ่ง อธิบดีกรมตำรวจตั้งสอบสวนตำรวจ เจ้าหน้าที่
ตำรวจคงหนีไปสอบสวน แต่ผลที่สุดก็สอบสวนไม่ได้ความว่าตำรวจ
ซ้อมผู้ต้องหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนางข้าพเจ้าเจ็บใจ จะตั้งกระทู้ถามผู้ที่
ซ้อมผู้ต้องหาที่เป็นนายสืบตำรวจคนหนึ่ง ได้สารภาพต่อหน้าตำรวจ คือผู้
ที่ถูกซ้อมเป็นการเท็จร้าย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง ๆ ที่เป็นคณะกรรมการ
ตำรวจสอบสวน เพียงแต่กรณีเรื่องหนึ่งไม่ได้ความ ไม่ปรากฏว่าเป็นการ
ซ้อมผู้ต้องหาไปแต่ใด ทั้งๆที่ผู้ซ้อมนั้นเป็นนายสืบตำรวจร่วมกับข้าพเจ้าว่าซ้อม
จริง ผสมเท็จออกจริง ๆ แล้วสอบสวนไปไม่ได้ความ ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้นจะ
ให้ข้าพเจ้าเชื่อถือได้อย่างไรในเรื่องการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่
ถ้าในหลักการที่พูดกันนั้นอยู่ในประเด็นว่าท่านแก้ไขได้ไหม แก้ได้ก็แก้ไขว่าเจ้า
หน้าที่ตำรวจมาร่วมกับคณะกรรมการอำเภอแล้วใครมีร้ายเบาบาง เป็น
สมุห์ฐานที่จะให้ผู้ร้ายให้เบาบางได้หรือ แล้วในเขตกรุงเทพฯ นมกคตอาญา
มีปลัดจังหวัด ยิงพันตำรวจโหม ทำไมไม่ให้กรรมการอำเภอช่วยตำรวจสอบสวน
แต่ก่อนนั้นทำไมตำรวจสอบสวน ใครผู้ร้ายก็มีชุกชุมเหมือนกัน ในอำเภอ
ชั้นนอกทำไมไม่ให้กรรมการอำเภอสอบสวนบ้าง คุณไม่ได้ผลอย่างสมชาติผู้
เกียรติ ๒-๓ ท่านอธิบายแล้วไม่ใช่สมุห์ฐานที่ใครผู้ร้ายเบาบางเพราะให้ตำรวจ
ชั้นนายร้อยตำรวจมาร่วมกับกรรมการอำเภอสอบสวน ด้วยเหตุผลอย่างนั้นข้าพเจ้า
ว่าขอความที่กรมการเรือนเพิ่มเติมสอบสวนจริงๆ ไม่ได้ผลอะไรไม่หนัก
ฐานอะไรมายืนยัน ท่านยืนยันได้อย่างไร เขาตั้งคดีอะไรมา แล้วทำไมข้าพเจ้า
กล่าวถึงทำให้ตำรวจสอบสวนผู้ร้ายเต็มบ้านเต็มเมืองนับหลายหมื่น นี้ความ

ดอย ๆ ซึ่งไม่มีเหตุผลไม่มีหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยทรงรมาถาวร
ได้ขอความนั้นลงไป ข้าพเจ้าจึงขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

๑๗.๐๐ น.

หลวงอรรถปริชาชนูปการ (กรรมวิธีการ) : ข้าพเจ้าใคร่จะ
ทราบเรียนแก่ความ ซึ่งใจของท่านสมาธิคุณมีเกียรติบ้างเล็กน้อยเกี่ยวกับเหตุ
ผลที่จะแก่ และเกี่ยวกับในเรื่องสติปัญญาวิญานกันหรือให้ความจริงในการ
พิจารณาเรื่องนั้น เริ่มมาแต่ทางกระทรวงมหาดไทยแต่ปรากฏว่ามีอยู่บาง
จังหวัดก็คิดเพิ่มขึ้นนั้น ก็ปรากฏต่อไปว่า โดยที่การสอบสวนนั้นมาติดกับ
พร้อมอยู่เป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดนั้นรอดพ้นไป การสอบสวนนั้นก็ตั้งที่
ข้าพเจ้าทราบเรียนมาแต่ต้นแล้ว เพราะเหตุว่านายอำเภอมีความชำนาญน้อยถ้า
หากว่ามีงานมาก ๆ แล้วมีชนชาติที่เก่าแก่ความพดพ้องก็จะหมดไป แล้ว
การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นที่เข้าใจว่าทำกันชั่วคราวชั่วคราว ไม่ใช่ตลอดกาลไป
ชั่วคราวเวลาที่ทางอำเภอยังไม่รู้ จะชำนาญถึงขนาด เมื่อเป็นเช่นนั้นในการที่จะ
ให้นายตำรวจเขามาร่วมสอบสวน จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่า นายตำรวจที่จะเขามาร
ร่วมสอบสวนนั้น ก็เป็นนายตำรวจที่มีความรู้ ในทางกฎหมายหรือมีความรู้ ใน
ทางสอบสวนแล้วจะได้มาช่วยเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ให้เป็นที่ยอมรับของ
คนทุกพร้อม แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าใคร่จะทราบเรียนต่อไปว่าในความสงบ
เรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ การ
สอบสวนอยู่ที่ตำรวจหรืออำเภอหรือเมื่อรวมกัน ทางกระทรวงมหาดไทยก็มี
หวังว่าจะพยายามให้ความสงบสุขแก่ประชาชนหรือความยุติธรรมแก่ประชาชน
ให้ที่สุด ถ้าหากว่าทางที่จะดำเนินการเป็นผู้ร้ายหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อ
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่กล้าทำอย่างนั้น เพราะความหวังจะให้ประชาชนได้รับ
ความยุติธรรมในเรื่องการสอบสวนเช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทน : เจตนา* ๓๗ นาฬิกา เลิกประชุม ประชุม
ต่อวันจันทร์.

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา.

	ผู้จดรายงาน
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	ผู้จดรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
สุรินทร์ ตัณฑการ	..
โคมเจตนา ตัณฑการ	..
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	..
อารัตน์ อัญญา	..
เด็ก จารุณี	..
จิตร นิตะไพจิตร	..
อุดม พดอยสังวาลย์	..
สุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ	..
สมชาย ศุกรสมิต	..
สุวัจน์ จิตวาทิก	..
โชค กุปตวาทีน	..
เจริญ บัณฑโร	เกษม บุญศรี
เดชาธิการรัฐสภา	ประธานสภาผู้แทน